

ARCHIVIO GLOTTOLOGICO ITALIANO,

DIRETTO

DA

G. I. ASCOLI.

VOLUME DECIMOSECONDO.

TORINO,
ERMANNO LOESCHER.

FIRENZE
Via Tornabuoni, 20

—

ROMA
Via del Corso, 307

1890-1892.

S O M M A R I O.

ASCOLI, In morte di <i>Giovanni Flechia</i>	Pag. III
DE LOLLIS, Dell'infusso dell' <i>-i</i> o del <i>j</i> postonico sulla vocale accentata, in qualche dialetto abruzzese	» 1
ASCOLI, Appendice ai 'Saggiuoli diversi'	» 24
MOROSI, L'odierno linguaggio dei Valdesi del Piemonte (continuazione e fine)	» 28
MOROSI, Il dialetto franco-provenzale di Faeto e Celle, nell'Italia meridionale	» 33
MOROSI, L'elemento greco nei dialetti dell'Italia meridionale .	» 76
ANDREWS, Il dialetto di Mentone, in quanto egli tramezzi ideo-logicamente tra il provenzale e il ligure	» 97
PIERI, Fonetica del dialetto lucchese, con appendice lessicale .	» 107
ASCOLI, <i>indarno endar</i>	» 135
MEYER (Gust.), Aggiunte all'articolo del Morosi sull'elemento greco nei dialetti dell'Italia meridionale	» 137
PIERI, Fonetica del dialetto pisano, con appendice lessicale .	» 141
PIERI, Appunti morfologici, concernenti il dialetto lucchese e il pisano	» 161
GRION, Farmacopea e lingua franca del dugento	» 181
DE LOLLIS, Dell'infusso dell' <i>-i</i> o del <i>j</i> postonico sulla vocale accentata, in qualche dialetto abruzzese (continuazione e fine)	» 187
GASTER, La versione rumena del Vangelo di S. Matteo, tratta dal <i>Tetraevangelion</i> del 1574	» 197
ASCOLI, <i>Año</i>	» 254

LA VERSIONE RUMENA
DEL
VANGELO DI MATTEO,
TRATTA DAL *TETRAEVANGELION* DEL 1574
(ms. del Museo Britannico: Harley 6311^b),
E PUBBLICATA PER LA PRIMA VOLTA
DA
M. GASTER.

PREFAZIONE.

I. Nessun manoscritto rumeno è ancora conosciuto, che porti una data anteriore al nostro. Nel primo volume della mia *Crestomazia rumena* (Lipsia-Bucarest, 1891; 2 vol.), ho bensì dato qualche frammento di testi che probabilmente son più antichi; ma l'età se ne inferisce piuttosto per congettura che non per dati positivi. Nè tengo di antichità maggiore il *Salterio*, pubblicato dall'Academia rumena (Bucarest 1889, ed. Bianu), sebbene la stampa lo assegni al 1482. A pag. 483 di quel Salterio, dopo il salmo CL, s'ha un critogramma, che l'editore non iscioglie, ma i cui ultimi tre segni egli ha probabilmente inteso per 6990=1482; e dico probabilmente, perchè egli nulla avverte intorno a ciò. Io all'incontro leggo 7093=1585 e tengo quel *Salterio* per una copia, dialettalmente modificata, del salterio che il diacono Coresi pubblicava nel 1577, in islavo e in rumeno. Nella *Crestomazia* ho discorso, a pag. xx e xxviii, della relazione che intercede tra il manoscritto e la stampa, e altrove ritornerò sull'argomento, con più ampi particolari. Rimane intanto, che il *Tetraevangelion*, dal quale trago la presente versione di Matteo, sia il più antico manoscritto rumeno datato, che fin qui si conosca.

II. Questo manoscritto del Museo Britannico, la cui segnatura ho già nel titolo qui sopra riportata, forma un volume in quarto, di 276 fogli, e contiene: il testo rumeno dei quattro Vangeli (f. 1-252); il calendario in islavo e l'elenco degli squarci dei Vangeli, o *pericopi*, secondo l'uso liturgico

(f. 253-274), chiudendosi con una poscritta dell'amanuense. Il quale ci dice ch'egli era *Radul Gramatic* (cioè γραμματικός), figlio di *Drăghić*, da *Manicesti*, nella borgata (*pazar*) di *Rusi*, sul fiume *Vede*, e aveva fatta questa copia per il principe *Petrașcu*, nell'isola di Rodi, l'anno 7082 (= 1574), lavorandovi dal 3 di giugno al 14 di luglio. Che se vi fosse incorso qualche errore, o suo proprio o dell'originale, chiedeva che gli fosse perdonato come a mortal persona.

Ho rilevato questi ultimi particolari, per giovarmene qui appresso. Intanto continuo la descrizione del manoscritto.

Accuratissima la scrittura, che è l'uncial minore; titoli, sezioni, e qualche nome proprio, a inchiostro rosso e azzurro, e qua e là pur con dell'oro, e così talvolta per righe intiere. L'amanuense era manifestamente un calligrafo bene esperto; e nella poscritta anche avverte, che egli aveva copiato, in Macedonia, varj libri liturgici. Nessun dubbio perciò ch'egli copiasse libri slavi, e tali, aggiungo subito, che fossero di provenienza bulgara: affermazione che più in là sarà meglio chiarita. — La sola poscritta non è in carattere unciale, ma in corsivo e alquanto negletto. Nel foglio 252^b (fine dei Vangeli), è la seguente soscrizione slava: *Pisah azū Radul gramatic sñū Dragić ot Manicsti*, « scrissi io Radul Grammatic, figlio di Dragić da Manicesti ». — Nel foglio 256^b è una notizia in greco volgare, di mano del principe *Marco*, figlio di *Petru Cercel*, o *Petrașcu*, per il quale la copia era fatta. — Nell'ultima pagina, e d'altra mano, dopo una breve omelia inislavo, concernente la modestia (forse un capitolo dell'"Ανθος τῶν χαρίτων"), è un alfabeto in cui si contiene anche il Υ = ġ, e sottovi un crittogramma, probabilmente il nome di chi scriveva.

III. Il primo, che richiamasse l'attenzione sopra il nostro manoscritto, è stato lo slavista Uspenskij. Il prof. B. P. Hasdeu l'ha poi studiato, per breve tempo, in Londra; ma si è limitato a pubblicarne (in *Columna lui Trajan*, 1882-83) brevi saggi, che spesso non fanno più d'un rigo. S'è egli fermato a quei passi, in cui si contiene qualche arcaismo grammaticale o lessicale; e non si può dire che il carattere del testo ne sia rappresentato con bastevole evidenza. L'Hasdeu s'era anche posto a ricercare da qual originale fosse tratta questa copia, ma non ha portato a compimento l'indagine sua. I testi, coi quali egli confrontava il nostro manoscritto, eran tutti, del rimanente, di data posteriore, e potevano tutt'al più valere per rispondere al quesito se una delle stampe posteriori dipendesse per av-

ventura dal nostro manoscritto, e non mai a stabilire qual fosse l'originale di questo.

Circa il qual originale, il quesito si formola per noi così: era egli un altro manoscritto o non era piuttosto una stampa?

La brevità del tempo che è occorso per compire un manoscritto che fa più di 250 fogli di calligrafia così accurata, già starebbe a provare che il nostro Radul copiava da un testo ben leggibile e chiaro. E io punto non dubito che fosse addirittura un testo a stampa, e anzi presumo di mostrare che la stampa fosse per l'appunto la versione rumena dei Vangeli, edita dal Coresi in Cronstadt di Transilvania, tra il 1560 e il 1562.

Di codesta versione a stampa il Cipariu possedeva un esemplare, l'unico che rimanesse e incompleto; e oggi io non so che ne sia e forse più non esiste. Ma il Cipariu ne ha pubblicato alcuni frammenti nelle *Analekte Literare* (Blajiu 1858, p. 1-16), taluni dei quali io riprodussi nella *Crestomazia* (I, p. 17 sgg.).

Il carattere letterario, che da questi frammenti risulta, è quello di una versione dallo slavo; e io credo che il Coresi fosse, non solo lo stampatore, ma anche l'autore di codesta versione dei Vangeli. Per altre opere, stampate dal Coresi, quali il Salterio e le Raccolte d'Omelie, si può sicuramente provare che d'altro non si tratti se non di servili traduzioni dallo slavo, fatto da lui stesso.

Orbene, dal confronto dei rispettivi passi del nostro manoscritto coi frammenti della versione a stampa del Coresi, risulta che tra questa e quelli corra una identità assoluta. Si tratta perciò sicuramente di un medesimo testo; e il nostro manoscritto, anzichè essere una copia dell'originale che stava dinanzi al Coresi, sarà all'incontro una copia della stampa, poichè (lasciando anche andare la ragione delle date) esso riproduce, per quanto si può vedere, pur gli errori della stampa. Così, in XIII 36, si legge presso Cipariu *a grăului* in vece di *agrului* (*Crestomazia*, I 17), e tal quale nel manoscritto. E in XXIV 49, si dovrebbe leggere *betivii*, ma stampa e manoscritto hanno ugualmente *betitii*. Cosciente, del resto, o incosciente che fosse la fedeltà eccessiva dell'ametuense, sempre a noi ne viene un argomento di particolare importanza per questa copia di un'antica edizione che sembra interamente perduta.

Tuttavolta, in un particolare, che è di certo momento, il nostro Radul par che desistesse dalla fedeltà meccanica. Il Coresi adopera cioè nelle sue stampe, come poi si continua in tutte le stampe di età più recente, il

segno ∇ (= δ), per significare il «suono cupo» del rumeno. Ora, tranne che nel primo capitolo, questo suono è regolarmente riprodotto, nel manoscritto nostro, per δ ; il che m'induce a credere che Radul solesse copiare manoscritti bulgaro-slavi, nei quali l'altro segno ha un valor *nasale*. Essendo in lui ben viva la coscienza di codesto valore, ricorse egli per il «suono cupo» a una diversa lettera dell'alfabeto slavo, la quale non rappresenta alcun determinato suono. Ne viene, pel nostro manoscritto, un certo turbamento ortografico, per ciò che il segno, adottato dal Radul per l' δ , s'aggiunse, a uso slavo, alle voci uscenti per consonante, dove in effetto non rappresenta alcun suono. Ma, del resto, è il nostro amanuense proceduto con molta coerenza, non mai confondendosi tra δ ed $\ddot{\delta}$.

IV. Mi limito al testo del solo Matteo e lo trascrivo, come ragion qui vuole, in caratteri latini, solo mantenendo il δ , per il fatto della doppia sua funzione, secondo che dianzi dicevo.

Ho serbato la divisione per *pericopi* (*zacealo*), omettendo però le intercalazioni slave, le quali si riferiscono all'uso liturgico. Ed ho all'incontro aggiunto la divisione per capitoli e versetti, affin di agevolare le citazioni e i confronti.

Per le peculiarità lessicali e grammaticali dell'importantissimo testo, mi sia per ora lecito riferirmi all'apparato filologico della mia *Crestomazia*.

Londra, luglio 1891.

De intru Mathei sfîntă bună vestire.

1. Carte născutei lu *Is. Hs.* fiul lu *Dvd* fiul lu Avraam. fol. 1^a
 2. Avraam născu Isaaca. Isacă născu Iacovă. Iacovă născu
Iudă, și frații lui. 3. Iuda născu Faresă și Zara dein Tamari.
 Faresă născu Ezrom. Ezromă născu Arama. 4. Aramă născu
Amina/dava. Aminadava născu Nason. Nassonă născu Sal- f. 1^b
mon. 5. Salmonă născu Voaza dein Rahava. Voază născu
 Ovida dein Ruta. Ovidă născu Iesei. 6. Ieseiu născu *Dvd* în-
 părătă. *Dvd* înpărătă născu Solomonă dein Uriniea. 7. Solo-
 monă născu Rovoamă. Rovoamă născu Aviea. Aviea născu
Assa. 8. Assa născu Iosafat. Iosafată născu Iorama. Ioramă
 născu Oziea. 9. Oziea născu Ioatamă. Ioatamă născu Ahaza.
 Ahază născu Ezechiea. 10. Ezechiea născu Manasiea. Mana-
 siea născu Amonă. Amonă născu Iosiea. 11. Iosiea născu Ieho-
 niea și frații lui. intru mutară vavyloniloră. 12. după mutară
 vavyloniloră. Iehonia născu Salatiilă. Salatiilă născu Zorova-
 velă. 13. Zorovavel născu Oviuda. Oviudă născu Eleachimă.
 Eleachimă născu Azoră. 14. Azoră născu Sadocă. Sadocă născu
Ahim. Ahimă născu Eliuda. 15. Eliudă născu Eleazară. f. 2^a
 Eleazară născu Matthan. 16. Matthană născu Iacova. Iacovă
 născu Iosifă bărbatul Mariei. dein ea născu *Is.* ce se zice *Hs.*
 17. toate rudele de la Avraamă. până la *Dvd*. rude patru-
 spră-zéce. și de la *Dvd*. până în mutară vavyloniloră. rude
 patru-spră-zéci. și dein mutară vavyloniloră până la *Hs.* rude
 patru-spră-zéce.

(Zac'. 2.) 18. A lu *Is. Hs.* născutul, aşa era. logodită amu-
 muma lui Mariea lu Iosifă. mainte până nu se adunase aflare-se
 aibăndă în mațe de *dhul sfînt*. 19. Iosifă barbatul ei dăreptă fu-
 și nu vrăea să o obliuiesc. ce vrăești să o lase ea. 20. aciea

f. 2^b elă cugelă. eală îngerul domnului ivi-se în somnă grăi: Iosife fiul lu Dvđb. nu te téme a priimi Mariea măearé ta. ce e amu intru ea să nasce. de dħulb / sfnħb easte. 21. naſte-va amu fiul. și zice-veri numele lui Is. acela va amu măntui oamenii lui de păcatele lor. 22. acesta totb fu să se izbândesc ziceré prrocilorb de la domnul grăindu-le. 23. adecă fata priimi-va în małe și naſte-va fećorul. și zice-veri numele lui Emmanuel. ce se spune: cu noi e dumnezeu. 24. sculă-se Iosifb dein somnă. și féce ca zise lui îngerul domnului. și priimi măearé lui. 25. și nu știeea ea pānă născu fiul lui deintăiu și zise numele lui Is.

(Zac'. 3.) II, 1. Is. născu în Vitleemul Iudeilor. în zilele lui Irod înpăratb. adecă vlăſele de la răsăritb vinerb în Ierſlimb grăirb. 2. unde easte înpăratul Iudeilor să nasce. că văzum amu stéoa lui spre răsăritb. / și venim să ne încchinămb lui. 3. auzi Irod înpăratb turburăb-se. și totb Ierſlinul cu musulb. 4. și adună întăru preuții și cărtularii omenești. și întreba de însii io e Hs. să nasce. 5. ei ziserb lui. în Vileenul jidovescă așa amu scrisb easte prrocilor: 6. și tu Vileeme pāmăntul Iudeilor. cu nemică ești în despusul Iudeilor, de în tine amu ești-va judeb. cela ce va paște oamenii miei creștinii. 7. atunce Irodb furiš chema vlăhvale. și ispiti di însii den ce vrēme se ivi stéoa. 8. și tremese ei în Vileem zise: duceți-vb și ispitiți a vedé acelb coconb. cândb veți afla spuneți-mi. ca să mergu și eu să mă închinb lui. 9. ei ascultară înpăratul și se duserb. și f. 3^b adecă stéoa ce văzură spre răsărită mergé nainte pānă / mérse stătu desupra io coconul. 10. văzură stéoa bucurară-se. cu bucurie mare foarte. 11. și veniră în casă și văzură coconul cu Marica muma lui. și căzură închinară-se lui. și deschiseră comoardăle lor. aduseră lui darb. aurb și lămăde și zmyrnă. 12. și veste priimiră în somnu. și nu se întoarseră cătră Irod. ce pre altă cale duseră-se în latură lor.

(Zac'. 4.) 13. Ducăndu-se vlăhvale ţată îngerul domnului în somnă ivi-se lui Iosifb grăi: scoală de ea coconul și muma

lui și fugi în Eghipet. și fi aciea pănă cândă voiu zice. vră
amu Irod să céră coconul să-lă piarză voao. 14. elu se sculă
și luo coconul și muma lui noapté. și se duse în Eghipet.
15. și era aciea pă/nă la moarté lu Irod. să se izbândescă zi- f. 4^a
ceré de la domnul prrocilor grăindă: deîn Eghipetă chema-voi
fiul mieu. 16. atunce Irod văzu că bătjocurită fu de filosofi.
mănie-se foarfe. și tremise și ucise toți coconii ce era în Vit-
leedăm și intru toate hotărăle lui de doi ani și mai mici. după
vrême aleșă ispită de vîlzele. 17. atunce se izbândi grăitele
Eremiei prrocoul ce grăiea: 18. glassă în Aramă auzită fu.
plângere și suspinare și strigare multă. Rahiila plângé de
fecorii ei și nu vré să se măngăbe că nu sănă. 19. deca muri
Irod. eata îngerul domnului în somnă ivi-se lu Iosifă intru
Eghipetă grăi: 20. scoală și ea coconul și muma lui și passă
în țara creștinilor. că murit-au amu cela ce căuta sufletul co-
conului. 21. elu se / scoală de luo coconul și muma lui și se f. 4^b
duse în țara creștinilor. 22. auziră că Arhilaie înpărătăște
intru Ovréi. în locul lu Irodă tătâne-său. teme-se acolo a mérge,
văste priumi în somnă. duse-se în latură Galileului. 23. și vine
insălașui-se în cetate ce se chémă Nazaretă. să se izbândescă
ziceré prrocilor. că Nazorei zice-se-va.

(Zac'. 5.) III, 1. In zilele acélă vine Ioană botezătorul. mărturisiea în pustiea Iudeilor și grăiea: pocăili-vă. apropie-se
amu înpărătiea ceriului. 3. acéstă sănă grăitele Isaiei prrocoul
ce grăiea: glassă strigă în pustie. gătiți cală dumnezeiască de-
répte faceți cărburile lui. 4. acela Ioană avé veșmintele lui. de
pără de cămilă. și brău de curea pre mijlocul lui. și măncare f. 5^a
lui era mugură. și mieare sălbatecă. 5. Atunce eșiră cătră elă
Ierusalimlénii și toți Ovréii și toate laturile Iordanului. 6. și
boteza-se în Iordană de elă ispavediea păcatele lor. 7. văzură
mulți Farisei și Saduchi viindă de (!) la botejună lui grăi
lor: puii de năpărcă. cine spone [sic] voao să fugiți dece vine
măniie. 8. faceți amu plod destoinică de pocăință. 9. și nu
începereți a grăi intru voi. tată avemă Avraamă. grăescu amu

voao. că poale domnul rădica dein piatra acasta fecorii lu Avraam. 10. aşa amu si săcuré längä rădăcinile lemnului zace. totu amu lemnul ce nu face plod bunu tăeatu va fi si în foc aruncat. 11. eu amu boteză voi cu apă intru pocăință.

f. 5^b veni-va după mine mai tare de mine easte. celui nu-să destoinică călăunii a purta. acela voi va boteza cu dhul sfintă. 12. celuie lopala în mănilor lui. și curbi-va aré lui și aduna-va grăul lui în jitnițe. e plévele va arde în focul nestinsă.

(Zac'. 6.) 13. In vrême accea atunce vine Is dein Galilei la Iordan. cătră Ioană a se boteza de el. 14. Ioană amu apără lui și grăi: eu trebuesc de tine a mă boteza și tu vîi cătră mine. 15. răspunse Is. zise cătră el: lasă acmu aşa amu easte cuviință noao a uinplé toată dereptaté. 16. atunce lăsă el și boteză-se Is. esi amu diintr'apă și țată deschiseră-se lui cerurile. și văzu dhul domnului destiungându-se ca u porumbu și viindă pre el. 17. și țată glassă de în cerău grăi: acesta easte fiul meu iubită. derepta el bine vruiu.

f. 6^a (Zac'. 7.) IV, 1. In vrêmă accea atunce Is. fu cu dhul în pustiea a se ispiti de diavolul. 2. și posti zile patru-zăce și apoi flămânzi. 3. și apropiu-se cătră elă ispititorul și zise: să esti fiul domnului zi dein pietrile acéstă pâine să fie. 4. elă răspunse zise: scrisă easte nu cu pâine numai viu va fi omul. ce de toate cuvintele ce esă dein rostul domnului. 5. atunce luo elă dracul de (!) în sfânta cetate. și puse elă pre arepile bisericii. și grăi lui. 6. să esti fiul domnului aruncă-te josă. scrisă amu easte: că ingerilor tăi zis-ai să te ferescă și pre măni lua-te-vor. să nu cum-va potinesti de piatră piciorul tău. 7. grăi lui Is. țară scrisă easte: nu veri ispiti dumnezeu domnul tău. 8. țară luo elă dracul intru măgură innaltă foarte

f. 6^b și arătă lui toată înpărățiea lumiei și slava ei. 9. și grăi lui: acéstă toate tie da-voi de veri cădă de mi te veri închina. 10. atunce grăi lui Is.: du-te de la mine satane. scrisă amu easte: domnului dumnezeul tău închina-te-veri și aceluea unuea sluji-veri. 11. atunce lăsă elă diavolul și eată ingerii apropiară-se și slujie lui.

(Zac'. 8.) 12. In vrêmé acêea auzi Is. că Ioană dată fu. duse se în Galileu. 13. și lăsa Nazaretul. vine însălașui-se în Capernaum pre mare. în hotarele Zavulonului. și Nefthalimu-lui. 14. de să se izbândește grăitele Isaie prrocul ce grăiea: 15. pământul Zavulonului. și pământul Nefhalimului. cală mariei. intr'acêea parte de Iordan. 16. Galilei limbi, oamenii ce sădă în tunerecă văzură lumină mare. și ceea ce sădă intr'acelaturi și umbra morției. lumină / luci lor. 17. de aciea incepu f. 7^a Is. a mărturisi și a grăi: pocoiți-vă. apropie-se amu înpărătie cerului.

(Zac'. 9.) 18. In vrêmé acêea înbla pre maré Galileului. vă zu doi frați. Simona ce se chema Pătru. și Andrei fratele lui. aruincându mréja în mare, era amu păscari. 19. și zise lor: pasați după mine. și face-vouă vănditori de oameni. 20. ei amu lăsară mréja, după elă mîrseră. 21. și trecu de aciea văzu alii doi frați Iacov și Iudeu Zevedeu. și Ioană fratele lui în corabie cu Zevedeu tatăl lor. și chemă ei. 22. ei amu lăsară corabiea și tatăl lor. după elă mîrseră. 23. și înbla toată Galileea. învăța în gloatele lor și propoveduiea Evghlie înpărătiei. și vindeca toate nepuțenile. și toate boalele întru oameni. 24. și ești auzitul lui prein toată Siria. și / aduseră toți bolnavii de toate boalele și de chinure ținuți și drăcit pre luni și slăbiți de vine și vendesc ei.

(Zac'. 10.) 25. In vrêmé acêea după Is. merseră năroade multe de în Galilei și zecă ceteți de în Ierusalim și Iudei și de întru acel partea a Iordanului. V, 1. văzu năroadei sui întru măguri și sezu elă. apropieară-se către elă ucenicii lui. 2. și deschise rostul lui învăța ei grăi: 3. fericați măserii cu sufletul că acelora e înpărătie cerului. 4. ferecați ceea ce plângu-se, că aceea măngăea-se-vor. 5. ferice de blânzii că aceea îndulci-vor pământul. 6. ferice flămănzii și însetății pentru dereptate că aceea sătura-se-vor. 7. ferice milostivii că aceea miluiți fi-vor. 8. ferice curații cu inima că aceea domnul vedé-vor. 9. ferice f. 8^a mai făcătorii că aceea fiț domnului chema-se-vor. 10. feri-

cați goniții pântru dereptate că acelora e înpărățiea cerșului. 11. fericați seți cândă înpresa-vor voao și goni-vor pre voi și zică totă râle cuvinte pre voi. măntă pentru mine. 12. bucurăți-vă și veseliți-vă că plata voastră multă e în cerșure. așa amu gonia prrocii ceea ce era mainte de voi. 13. voi seți saré pământului; de se va saré împuști cu ce se va săra. de nemică nu va fi dăciea. numai varsată să fiea afară și călcată de oameni.

(Zac'. 11.) 14. Zise domnul ucenicilor lui: voi seți lumina luminei. nu poate cetățe ascunde-se. în vrăhul delului stăndă. 15. nece aprinde lumânare și să o pui în după dosă ce în svěstnică. și luminăză tuturor căți-să în casă. 16. așa să se f. 8^b luminăză lumina voastră înainte oamenilor ca să văză ale voastre bune lucruri și proslăvi-se-va latăbă vostru ce easte în cerșure. 17. nu vă pare că am venit să spargă ce să înplă. 18. dereptu amu grăescă voao păńă va trece cerșul și pământul și trăsură una sau una zgrybetură, nu va trece de lăge păńă vor fi toate. 19. cine amu sparge-va una învățtură de acestă micile. și învăța-va așa oamenii. mică chêmeșe în părățiea cerșului. Șară cine face și învăță. acesta mare chêmeșe în părățiea cerșului.

(Zac'. 12.) 20. Zise domnul ucenicilor lui: grăescă amu voao că de nu se va izbăndi dereptate voastră. mai vrătoss de cărtularii și fareseii nu veți intra în părățiea cerșului. 21. auziți f. 9^a că zisă fu vechilor. nu ucide. cine amu ucide. vinova/tă easte judecateei. 22. cine grăesle fratele lui ocară. vinovată easte gloateeii. Șară cine zice nebune. vinovată easte în matca focului. 23. de veri amu aduce darul tău cărăbă oltară. și aciea pomeni-veri că fratele tău are ceva pre tine. 24. lasă aciea darul tău înainte oltariului și pasă maine de te înpăsată cu fratele tău. și atunce veni-veri și aduce-veri darul tău. 25. și înpăsată-te cu părăsul tău curândă. cândă ești în cale cu nusul să nu dê tine părăsul județului. și județul da-te-va slugiei, în temniță arunca-te-va. 26. dădevără grăescă ție. nu veri ești dăciea păńă cândă veri da apoi vrăme.

(Zac'. 13.) 27. Zise domnul: anziți că zisă fu întărilor. nu pre-îubire să facă. 28. eu grăescu voao că totă cela ce cauță spre mueare cu poftă amu / pre-îubire face cu ea întru inima f. 9^b lui. 29. să ochiul tău dereptă săbleznăște ța-lă și-l lăpădă de la tine. mai bine ţie să piară uin mădulariu al tău nu totă trupul tău aruncat să fie în matca focului. 30. și să te măna ta săbleznire deréptă tae-o și-o aruncă de la tine. mai bine ţie să piară uin mădulariu al tău. nu tot trupul tău să mărgă în matcă. 31. zisă fu cineșă va lăsa mueară lui. să dē ei carte de lasăciune. 32. eu grăescu voao. că totă de-s va lăsa mueară lui alegrindă de cuvântă de curvie. și face-va în pre-îubire să facă. și cela ce-o va lăsa altă va luoa pre-îubire face.

(Zac'. 14.) 33. Zise domnul țărăști: auziți că zisă fu întărilor. nu în minciuni să se jure. să dē jurământul lui domnului. 34. eu grăescu voao nu vă jurareți de acmă nece pre ceriu / f. 10^a că scaunul domnului easte. 35. nece pre pămăntă că părindă easte supări picoarele lui. nece pre Ierăslimă că cetate easte marelui împărată. 36. nece pre capul lui, că nu poți unul părăbă sau negru se faci. 37. fie cuvântul vostru: ce easte easte. ce nu easte nu easte. asupră cee de acéstă de nepriitoriu easte. 38. auziți că zisă fu: ochiul dereptă ochiul și dintă dereptă dintă. 39. eu grăescu voao: nu vă protivări răului; ca să te neștine lovire în buca deréptă intorce lui și alaltă. 40. și să vrure să se judece cu tine și vășmăntul tău să ea. lassă lui și cămașă. 41. și să te nestine luare cu sila o milă pasă cu musul doao.

(Zac'. 15.) 42. Zise domnul: cela ce céră la tine dă-i și să vrure de la tine să ea prumuteze nu întoarce. 43. auziți că zisă easte: iubeste vecinul tău și / să jăluești vrăjmasul tău. f. 10^b 44. eu grăescu voao iubiți drăcii voștri, blagosloviți ceea ce vă blasphemă. bine faceți pizmitorilor voștri, rugăți-vă dereptă ceea ce facă voao năpăste și gonescă voi. 45. să fiți filii tată-lui vostru ce easte în ceriure. că soarele lui lucăște spre rei și spre buni. și ploao spre derepi și spre nederepi. 46. e să ali amu iubi ceea ce iubescă voi care plăti. nu vamășii aşa

facă. 48. și amu voi desfrășită. că tatălă vostru dein ceriu dein sfrășită easte.

(Zac'. 16.) VI, 1. Zise domnul: luați-vă aminte milostenie voastră. nu faceți înainte oamenilor să fiți văzuți lor. e să nu, plătă nu veți avea de la tatălă vostru ce easte în cerăure.

- f. 11^a 2. cândă amu faci milostenie nu bucina înainte/-ti ca fățar-nicii facă în gloatele lor. în ulițe ca să se proslăvesc de oameni. dédevără grăescă voao: luană vor plata lor. 3. și cândă faci milostenie să nu te simte stânga ta ce face derăpta ta. 4. ca să fie milostenie ta în ascunsă. acela va da ție aeave. 5. și cându-te rogi. nu fii ca fățar-nicii în măsură. că ţubescă în ulițe pre cale stândă a se rugă, ca să fie văzuți de oameni. dédevără grăescă voao că luană vor plata lor. 6. e tu cându-te rogi. intră în cămara ta și închide usa ta roagă-te tatălui tău cela ce easte în ascunsă și da-va ție aeave. 7. rugându-te să nu grăesti rău ca limbuii. pare-le amu că în multe grațuri ale lor auziți vor fi. 8. nu vă protivireți amu lor. știe amu tatălă vostru ce vă trebueste. mainte de cersutul vostru. 9. aşa amu vă rugă/ți voi: Tatălă nostru ce esti în cerăure sfîntescă-se numele tău. 10. să vie înțărățiea ta. să fie voea ta cumă în ceri aşa și pre pământă. 11. păină noastră săfioasă dă-ne noao astăzi. 12. și țartă noao gresalele noastre cumă erătă și noi gresiților noștri. 13. și nu ne duce în năpastă ce ne izbăvăște pre noi de hillénul. că nă easte înpărăție și putere și slava în văcă amintă.

- (Zac'. 17.) 14. Zise domnul: să amu lăsare tu oamenilor gresalele lor. lăsa-va și voao tatălă vostru dein ceri. 15. e să nu lăsare tu oamenilor gresalele lor nece tatălă vostru dein ceri lăsa-va voao gresalele voastre. 16. cindu-vă postuți nu fiți ca acoperiții ce se întristăzează. strămutăză fața sa. ca să se ivescă oamenilor că se postescă. dédevără grăescă voao că luană vor plata lor. 17. tu cându-te / postești unde capul tău. și fața ta o lăsă. 18. ca să nu te postești oamenilor să te iubești ce tatălă tău ce e în taină. și tatălă tău vedea-va în ascunsă da-va

tie aeavé: 19. nu vă ascundeți vîstîărîul în pămînt. io viernii o răzbesc și putredête. și io furii o sapă și o fură. 20. ascundeți-vă vîstîărîul în cerău. io viermii nu o răzbesc nece putredête. io nece furii o sapă nece o fură. 21. și io easte comoara voastră. aciea va fi și inima voastră.

(Zac'. 18.) 22. Zise domnul: lumina trupul(ui) easte ochiul. să amu fure ochiul tău prostă. totă trupul tău luminată va fi. 23. să ochiul tău hillénă fure. totă trupul tău întunecată va fi. să amu lumina ce e întru tine întunecată easte. aciea întunericul cu cătu e. 24. nimeni nu poate a doi domni lucra. sau amu unul va / ţubi. țară altul va ură. și amu unul va f. 12^b ține. țară altul a nu-l socoti va începe. nu poate dumnezeu lucra și lui mamonă. 25. dereptă accea grăescă voao. nu vă grijireți sufletele voastre. ce voră mânca sau ce voră băe. nece trupurile voastre în ce vă veți înbrăca. nece sufletul mai bunu e de hrana și trupul de vesmintele. 26. căutați spre pasările cerului că nu samănă. nece săceră. nece adună în jilnișe. și tatălă vostru dein ceriu hrănește eale. 27. cine de voi grijiindă și poate adauge trupului lui uin cotă. 28. și de vesmint ce te căstigi. socotiti crinul satelor cumă crește ne-ustinindu-se nece toarce. 29. grăescă voao. că nece Solomon întru toată slava lui investi ca unul de acelă. 30. e să fămul sefișiloră astăzi findsă e demănătă în coptori aruncați. dumnezeu aşa -lă învește. cu cătu mai vrălos voao puțini-credină. f. 13^a

(Zac'. 19.) 31. Zise domnul: nu vă căstigareți amu grăindă. ce vrémă mânca sau ce vrem băe. sau în ce ne vrémă înbrăca. 32. toate amu acelé limbile ceră. știe tatălă vostru dein ceriu că trebuieaște-vă de acelă. 33. céreti maine lui. și acelé toate adauge-se-vor voao. 34. nu vă grijireți amu de măine. că demănăta cines va căstiga. destule zile răului.

(Zac'. 20.) VII, 1. Zise domnul: nu judecareți să nu fiți osândiți. 2. că în județă ce veți judeca. judeca-se(-va) voao. și în cumpăna ce veți cumpăni, cumpăni-se-va voao. 3. ce vezi ștercul ce e în ochiul fratelui tău. e brâna ce easte în ochiul tău nu

f. 13^b simți. 4. sau cum veri zice fratelui tău. lasă să ţau / stercul diuin ochiul tăi. și ţată brăna în ochiul tăi. 5. și atunci cauță și ea stercul diuin ochiul fratelui tău. 6. nu dareți sfânta căinilor. nece aruncareți mărgăritarul vostru înainte porcilor. să nu-l calce ei în picioarele lor. și porni-se-vor a vă sparge voi. 7. cereți și da-se-va voao. căutați și veți așa. bateți și deschide-se-va voao. 8. totă amu cela ce cîrere priimii-va. și socotitorii aștă. și bătătorilor deschide-lă-se. 9. sau cine de voi easte omi ce elă să ară cîrere fiul lui păine. au doară piatră da-va lui. 10. sau de va cîrere păște. doară sarpe da-vor lui. 11. de amu voi hîlléni fiindă știți. dară dulce a da fecorilor voștri. cu cărbă mai vrălos tatără vostru dein ceri. dă bunătate celui ce cîrere de la elă.

f. 14^a / (Zac'. 21.) 12. Zise domnul: totă amu cărbă veți vră să facă voao oamenii aşa și voi faceți lor. acăea easte lége și prrocii. 13. întrati prein strimtele uși, ca largile uși și largă cale. cândă duce-vă-voră în perire. și mulți sănță ce mărgă pri'nsse-le. 14. ce strimtele uși, îngustele căi duce-vă-vor în viață. și puțini de ei sănță cei ce vor așa ea.

(Zac'. 22.) 15. Zise domnul: luați aminte de mincinoșii prroci. ce vor veni către voi în vesmintă de oae. înțărăuntru sănță lupi răpitori. 16. de rodul lor cunoaște-veți ei. au doară veți culgăde dein spină struguri, sau diuin scăi smochine. 17. aşa totă lemnul bun, rodă bună face. ţară lemnă rău rodă rău face. 18. nu poate lemnul bună rodă rău să facă. nece lemnul rău rod bună să facă. 19. totă amu lemnul ce nu face rodă. tăeasă-va și în focă arunca-/se-va. 20. dereptă acăea amu de rodul lor cunoaște-veți.

(Zac'. 23.) 21. Zise domnul nu totă cela ce-mă grăbește domne, doamne. că nu vor mărgă în părăștiea ceriului. ce făcândă voea tatărului mieu cela ce easte în ceruire. 22. mulți vor zice mic întră acăea zi doamne, doamne, nu în numele tău prrociamă. și cu numele tău dracii gonim și cu numele tău putere multe facem. 23. și atunci voiu spune lor. că nece

dinioară n'amt cunoscută voi. duceți-vă de la mine lucrători fără lăgă.

(Zac'. 24.) 24. Zise domnul: totu amu cela ce aude cuvântul meu acesla face-l-va. cuvine-se a bărbată înșeleptă ce zidăște casa sa spre piață. 25. și destinsere ploii. și vineră răurele. suflarea vănturele. și opriră-se spre casa acăea. și nu căzu că temeu lui / era amu de piață. 26. și toți ce audu cuvântul meu acesta. și nu vor face. ei sămână a bărbată nebună ce să zidăște casa lui spre năsipa. 27. și pogorări ploii și vineră răure și suflarea vănture. și opriră-se de casa acăea și căzu. și era frângeră ei foarte. 28. și fu cândă sfrăși Is. cuvântul acesta. mirară-se gloatele de învățăturile lui. 29. era amu învăță ei ca despunsă aibândă și nu ca cărtularii și fariseii. VIII, 1. și destinsese elă deîn codru pre urmă-i mergé gloate multe. 2. și iată stricată vine și închisindă se lui grăi: doamne. să veri poți să mă curățești. 3. și tinse tăna Is. pipăi elă grăi: voiu, curățește-te. și aciea curăță lui stricăciună. 4. și grăi lui Is. vezi nemănuia să nu spui. ce te du de spune preoților și du darul. ce zise în lége Moysi în mărturiea lui.

/ (Zac'. 25.) 5. In vrémea acăea. intră elă în Capernaumă f. 15^b apropie-se cătră el sutariul. rugă elă. grăiea. 6. doamne. coco-nulă meu zace în casă slabă ţute pășită. 7. și grăi lui Is. eu voiu veni și-l voiu vindeca. 8. și răspunse sutașul zise. doamne nu sună destoinică la coliba meă să mergi. ce trecândă zi cu cuvântul și se va vindeca coconul meu. 9. și amu eu omă sănă supă despușă. amă supă mine voinici. și grăescă unuea să margă și mérge. și altue să vie și vine. și robul meu. să facă acăsta și face. 10. auzi Is. și se miră și zise mărgăto-rilor după elă. dêdevără grăescă voao. nece în creștini atăla credință nu aflată. 11. grăescă voao că mulți deîn răsbrăti și de la apusă veni-vor și vor răposa cu Avraamă și cu Isaach și cu Iacovă. intru părătiea cerului. 12. e fiu înpărătiei go-niți / vor fi în tunérecul de afară. aciea va fi plângere și f. 16^a scrășnire dinților. 13. și zise Is. sutașului. pasă și ca crezi fie tie. și vindecă coconulă lui în acela casă.

(Zac'. 26.) 14. *In vrêmê acêea vine Is. în casa lui Pătru.*
văzu soacra lui zăcândă și de foc aprinsă. 15. și se pipă cu
mânile de ea contenise focul. și se sculă sluji. 16. după acêea
fu și aduseră cătră elă drăciți mulți. și goniea duhurile cu
cuvântul și toți lăngelii vindecă. 17. de să se izbândescă zi-
ceră Isaiei prorocul grăiea: acela nevolnicii noștri priumi și
lăngorile poartă. 18. văzu Is. multe gloate înprejurul lui. zise
să margă în ceea parte. 19. și se apropie unul cărtularu și
zise lui: invățătoare. mărgevoiu după tine încătruo veri mărge.

f. 16^b 20. grăi lui Is. și vulpile viezui și au și pasări/cerului cui-
bure. fiul omenescă n' are unde capul să plece. 21. altul cee
dein ucenicii lui zise lui: doamne spune-mi mainte să mărgă
să-mi îngropă tatălă mieu. 22. Is. zise lui vino după mine. lass
morții îngroapă ai tăi morți.

(Zac'. 27.) 23. *In vrêmê acêea. intră el în corabie. după elă*
mîrseră ucenicii lui. 24. și țălbă cuiremursă mare fu în mare.
cătră corabiea acoperiea-se de unde. acela adurmise. 25. și vi-
nieră ucenicii. și dășteptară elă și grăiră. doamne măntuea-
ste-ne că perimă. 26. și grăi lor. ce fricosă seti pușină-cre-
dință. atunce se sculă și conteni văntul și mară. și fu lină mare.
27. oamenii grăiră și se mirară. cine easte acesta. că și vă-
turele și mară ascultă elă.

f. 17^a (Zac'. 28.) 28. *In vrêmê acêea. și trecu elă în acêea / parte*
în latură Gherghesinului. și timpinară elă doi drăciți dein mor-
mântă esiră ūli foarte. că nu puté nimene tréce pre calé
acêea. 29. și țălbă strigără grăindă: ce e noao și tie Ise. fiul
domnului. venit-ai încoaace ainte de vrême a munci noi. 30. era
departe de ei o turmă de porci mulți păstă. 31. e dracii se
ruga lui grăiea. să ne gonești. zi noao să mărgemă în cē
turmă de porci. 32. și zise lor: păsați. ei se duseră și intrară
în turma porcilor. și aciea se porni turma toată dein țermure
în mare și se afundară într'apă. 33. e păstorii fugiră. și mă-
rserebă în cetate. spuseră totă și de draci. 34. și țălbă toată cetate
esiră în timpinatul lui Is. și văzură elă. și ziseră să fii trecută
de hotările lor.

(Zac'. 29.) 1. *In vrêmé acéea. și intră Is. în corabie trecu și vine întru a lui ceta/te.* 2. *și aduseră lui slăbitul de f.* 17^b *vene în pată zăcândă, și văzu Is. credența lor. și zise slăbitului. îndrăznește fiu. lasă-ți-se păcatele tale.* 3. *și țătăl alții de cărtulari ziseră întru ei. acesta hulăște.* 4. *și văzu Is. curgetul lor zise: derepce voi cugetați hilienindă în inimile voastră.* 5. *ce amu easte pre lesne a zice să-ți lase păcatele. sau a zice scoală-te înble.* 6. *ce să știi că despusești are fiul omenești spre rămăntă a lăsa păcatele. atunci grăi slăbitului. scoală și ea patul tău și pasă în casa ta.* 7. *și se scoală de luo patul și se duse la casa lui.* 8. *văzură gloatele și mirară-se și slăviră dumnezeu că dăde așa putere oamenilor.*

(Zac'. 30.) 9. *In vrêmé acéea. și trecu Is. deaciea văzu omă săzândă la vamă, Mathei lă chemă, și grăbi lui: vino du/pă f. 18^a mine. și se sculă după elă mărse. 10. și fu lui zăcândă în casă. și țătăl mulți vamești păcăloși vineră. șezură cu Is. și cu ucenicii lui. 11. și văzură fariseii grăiră ucenicilor lui. de repce cu vameșii și cu păcăloșii învățătorul vostru mănuște și bă. 12. Is. auzi și zise lor. nu trebuie sănătosului vraćă, ce bolnavului. 13. duceți-vă de vă învățăti. ce easte milostenie voiu. nu jrătvă. n' amă venită amu a chemă dereptii ce păcăloșii pre pocină.*

(Zac'. 31.) 14. *In vrêmé acéea. apropieară-se cătrănsul ucenicii lui Ioană și grăiră. derepce noi și farisei postim multă. ucenicii lăi nu se postescă. 15. și zise lor Is. au potă fecorii nunteei să postescă. răpă cândă e vrêmea ce e cu nusii ginerale. veni-vor / zilele cându se va lăua de la ei ginerele. f. 18^b atunci să se postescă. 16. nimănă amu nu poate spărtura crăpă cu răpă nenăbită spre cămașe văche că se va lăua amu cu sătura ei de la cămașe. mai mare spărtură fi-va. 17. nece să bagi răpă nou în foale vechi. că aimintră nu e acela fole se va topi. și vinulu se va vărsa. și foalele va peri. ce bagă vinul nou în fole nou și amăndoi se vor iepeni.*

(Zac'. 32.) 18. *In vrêmé aceea grăindă cătrănsii, adecă ju-*

dele neștine și vine închină-se lui grbi. că fiea mē acmu muri. ce să vii să rădici măna ta spre ea și va înviea. 19. și se sculb Is. după elb purcésb și ucenicii lui. 20. și adecsb muearea ce i cura sănge de doisprăzéce ani. apropie-se dein-napoea lui. și se atinse de poalele veșmintelor lui. 21. grăi amu întru f. 19^a / elb că să sérb pípbi numai de veșmintete lui. vendecatb arb fi. 22. Is. se întoarse văzu ea și zise: îndrăznăște fie. credința ta vendeca-te-va. și vendecatb fu muearé dein ćasul acesta. 23. și vine Is. în casa judeului și o văzu răposatb și gloatele rorovindb. 24. și grăi lor: duceți-vb că n' au muritb fata ce doarme. și-sb bălē jocb di'nsul. 25. cândb gonite furb gloatele. mérse și o prinse ea de mănb și se sculb fata. 26. și esi věsté acéea prespre totb pămăntul acela.

(Zac'. 33.) 27. In vrémē acéea. și trecu déciea Is. după elb mergé doi orbi chemändb și grăiea. milueste-ne doamne fiul lu Dvd. 28. venitul lui în casb. apropiarb-se călr'bsul orbii. și grbi lor Is.: crédeți că pocu acasta face. grăirb lui ei: f. 19^b doamne. 29. atunce se pípbi de ochiū / lor și grăi: după credența voastrb fie voao. 30. și deșchiserb-se ochiū lor și sintie lor Is. și grbi: feriți-vb niminé să nu știe. 31. ei se duserb și spuserb elb. prespre totb pămăntul acela. 32. aceea esirb. adecsb aduserb călr'bsul omu multb și turbatb. 33. și goni turbatul a grbi mutul și mirarb-se năroadele și grăirb. că nece-dinioarb nu séu ivitb aşa în creștini. 34. fariseii grăiea. de judecii dracilor gonéște draci. 35. și înblbndb Is. în cetățile toale și orașele învăța în gloatele lor. și mărturisiea Eghlie înpărției. și vindeca toate boalele și toale dorurile dein oameni.

(Zac'. 34.) 36. In vrémē acéea văzu Is. năroadele și milostivi-se di-înșii. că era smintiți și aruncați ca oile ce n'au păslorii. 37. atunce grăi uceniciilor lui: secerbčune e multb. și f. 20^a / lucrబlori puțini. 38. rugați-vb amu domnului secerbčunei ca să scoațb lucrబlorii spre seceratul lui.

(Zac'. 35.) X, 1. In vrémē acéa și chemb doi-sprăzéce învățători ai lui. dêde lor despusb spre duhure necurate ca să le

gonescă ei. și să vendece toate lăngorile și toate boalele. 2. a doi-sprăzecă apoli numele lă sănătă acestă. întăi Simonă ce se zice Pătru. și Andrei fratele lui. și Iacovă a lui Zevedeiu. și Ioană fratele lui. 3. Filipă și Varholomei. Thoma. și Mathei Vameșul. Iacovă a lui Alfeu. și Chelivei ce se zice Thadei. 4. Simonă Cananită. și Iuda din Scarionă. cela ce să văndu elă. 5. acei doi-sprăzecă tremese Is. zise lor și grăbi: în cale păgănilor nu mărgeți. și în cetate de Samaria nu mărgeți. 6. și păsați mai vrătos călăru / oile ce-să perile in casele cre- f. 20^b
știnilor 7. înblândă mărturisită. grăiti că apropie-se împărtă-
tiea cerului. 8. bolnavii vindecați. mișălii curății. dracii
goniți. în cinstă lual-ați în cinstă dați.

(Zac'. 35.) 9. Zise domnul ucenicilor lui: nu căștiigareți aură nece arginătă. nece arame pre brâmele voastre. 10. nece păine în cale. nece doao veșminte. nece călătuni. nece toeagă. destoinică amu easte lucrătoriul hraneei lui. 11. în ce cetate vrei sau în orașă intră ișpiști cine întră ea destoinică easte. și aciea fiți până veți ești. 12. intrândă în casă sărulați și ziceti: pace caseei acesteia. 13. și de va amu fi casu destonică. veni-va pa- f. 21^a
cele voastre pre ei. țară de nu va fi destoinică. pacele voastre călăru voi întoarce-se-vor. 14. și cine nu vor priimi voi nece asculta-vor cuvinte/le voastre. eșindă dein casă sau dein cetate acăea. scuturați prahul dein picătorele voastre. 15. adevără grăbescă voao. mai ūșoră va fi pămbentului Sodomului și a Gomorului la zisa judecatei. de celiștiei aceieia.

(Zac'. 36) 16. Zise domnul ucenicilor lui: adecă eu tremiș voi ca oile pri mijlocul lupilor. fiți amu înțelepți ca șarpele. și întregi ca porumbii. 17. luati-vă aminte de oameni. da-voră amu voi în gloate. și săborul a lor bate-vor voi. 18. și înainte vlădicilor și înpăraților dușă veți fi peintru mine. întru mărturiea lor și limbilor. 19. cândă duce-vor voi. nu vă grijireti cuma sau ce veți grăbi. da-se-va voao în a acela casă ce veți grăbi. 20. nu voi amu veți fi grăindă. ce dhul tatălui vostru grăi-va întră voi. 21. da-va frate prie (!) frate pre moarte și

f. 21^b *lalbă fecō/rul. și scula-se-vor fecorii pre părinți. și ucide-vor ei. 22. și veți fi urăți derepă numele mieu. cela ce va răbda pănb în sfribil acela măntuile va fi.*

(Zac'. 37.) 23. Zise domnul ucenicilor lui: căndu vă vor goni voi dein celală acasta fugiți într'allă. derepă amu grăescă voao. nu veți avea sfribi celăile creștinilor pănb va veni fiul omenescă 24. nu e ucenicul pespre dascală. nece robul pespre slăpănu lui. 25. sosese ucenicul să fie ca dascalul lui. și robul ca domnul lui. de domnul caseei Velzevula zicu-i. cu călb mai vrălos fămeici lui. 26. nu vă témereți amu de ei. nemics nu e acoperită ce să nu se descoapere. și lainb ce e neștiul să fie. 27. ce grăescă voao întru tunérec. grăiti întru f. 22^a lumimă. și ce întru urăche auziți mărturisiti întru / acopere-mănbă. 28. nu vă témereți de ceea ce ucigă trupul. sufletul nu polă ucide. témeti-vă mai vrălos de cela ce poate sufletul și trupul piearde întru adâncu. 29. au nu doao păsările prețu-escu-se îniru fileriu. și nece una de eale nu cade pre rătăbă fără latib vostru. 30. voao și părul capului tolă numărătă easte. 31. nu vă témereți amu de multe pasări mai buni seți voi.

(Zac'. 38.) 32. Zise domnul ucenicilor lui: toți amu ce tă mărturisesc naintă oamenilor. marturisi-voiu elă și eu înainte tatiblui mieu ce e în ceruire. 33. ără cine se va lepăda de mine naintă oamenilor. lepăda-tă-voiu de elă și eu nainte latiblui mieu ce e în ceruire. 34. nu vă pare că amă venită să aruncă pace pre rătăbă. n'ămă venită amu să aruncă pace f. 22^b ce spătă. 35. venită amă amu / să împărăt omul la tatibl lui. și fata la muma sa. și nevasta la soacra ei. 36. și vrăjmașă omul [sic] deîn casa lui.

(Zac'. 39.) 37. Zise domnul: cine iubăște latibl sau muma mai vrălos de mine nu e mie destoinică. cine iubăște fecorul sau fala mai vrălos de mine, nu e mie destoinică. 38. și cine nu ea crucă lui și după mine să margă nu e mie do-stoinică. 39. atunce răspunse Pătru. cine astă sufletul lui derepă mine. astă-va elă. 40. și cine de roii priimăște mine

priiměște. și cine priiměște mine. priiměște cela c'au trimisă mine. 41. *cine priiměște prrocul în nume de prrocă. plătă de prrocă priiměște. cine priiměște dereptul în nume / de dereptă f. 23^a plătă de dereptă priiměște.* 42. *și cine va adăpa unul de cești mai mici cu răhară de apă réce numai în nume de ucenică. dereptă spuňu voao. nu va piearde plata lui.* XI, 1. *și fu deca sfrăși. Is. învățândă doi-sprăzéce ucenici ai lui. trecu de aciea învăța și mărturisi în cetățile lor.*

(Zac'. 40.) 2. *In vrêmă accea Ioană auzi în legătură lucrul lui Hs. tremise doi ucenici ai lui zise lui:* 3. *tu ești cela ce e să vie au altul aștepta-vrem.* 4. *și răspunse Is. zise lor. păsați spuneți lu Ioană. ce ați auzit și vedeti.* 5. *orbii vădă. și șchio-piș înblă. stricații curățescu-se. și surzii audă. morții înviu. măserii bine grădesc.* 6. *și fericați ceea ce nu înșală-se de mine.* 7. *aciea eșindă. începu Is. nărodului a grăbi de Ioană / la ce f. 23^b mărsușă în pustie să vedeti. au trestie de vănlă plecați.* 8. *dară la ce mărsu-ati să vedeti. au omă în moi veșminie moi în case înprobătești sănătă. dară la ce mărsu-ati să-vedeti. au prrocul. ei grădesc voao și mai mare de prrocă.* 10. *acăsta amu easle de elă scrisă easte: iată eu lremile-voi îngerul mieu nainte fetei tale. ce găsi-va cală la nainte ta.* 11. *dereptă grădesc voao. nu său sculați a naște dein mueare mai mare de Ioană bolezilorul. mai mică înprobătea ceriułui. mai mare de elă easle.* 12. *dein zilele lu Ioană botezătoriul păns acmu. înpărățiea ceriułui nevoeaște-se. și nevoitorii răpescă pre ea.* 13. *Ioți amu prrocii și lége păns la Ioană pirocără.* 14. *și de veți vră să-lă priumiți acela easte Ilie cela ce va să rie.* 15. *cine are urechi să auză / de să auză.*

f. 24^a

(Zac'. 41.) 16. *Zise domnul ucenicilor lui: cui asemăna-voi ruda acăsta. asemănă-se coconilor ce șădă în uliță. și strigă soțiea lor și grădescă.* 17. *cănpoeal-amă voao și n'ați jucăti. plâns-amă voao și n'ați suspinală.* 18. *vine Ioană. nece bănece măncă. și ziceți dracă are.* 19. *vine fiul omenescă măncă și băne și*

grăuți cestă omă măncătoriu e și vină beutoriu e. vameșilor soție și păcăloșilor. și dereptă se înțelepcăune de fecorii ei.

(Zac'. 42.) 20. In vrémé acéea, începu Is. a inputa cetăților. ce intru cale fură multe tărri. 21. amară ţie Horazine. amară ţie Vithsaida. că au vrută fi în Tiră și în Sidonă tărrie ce au fostă intru voi. de multă amu în cărpe și în cenușă f. 24^b pocăi-se-vré. 22. însă grăescă voao Tirului și Sodonului [sic] mai iușoră va fi la zioa judecateei de cătă voao. 23. și tu Capernaumă ce răsuă în ceri înnalță-te, pănă la adă deștinge-veri. că déu vrută fi intru Sodom tărrie ce au fostă intru voi. firară findă pănă la zioa de astăzi. 24. însă grăescă voao. că răsuțntului Sodomului mai iușoră va fi la zioa judecateei de cătă ţie. 25. intra acela căsă răspunse Is. grăbi: ispovedescuți-mă, doamne. cerului și pământului. că ai ascunsă acéstă de pre înțelepți și înțelegeitori și descoperit-ai acélă coconilor. 26. ei părinte. că așa fu bună vrére înainte ta.

(Zac'. 43.) 27. Zise domnul ucenicilor lui: toată mie date sănătă de la tatălă miu [sic]. și niminé nu știe fiul numai tatălă. f. 25^a nece tatălă cine-lă řtie numai fiul. și cui va vre / fiul a descoperi. 28. veniți cătră mine toți ce v'ăți usteni și însărcinați și eu răposa-vă-voi. 29. luați jugul mieu pre voi. și învăța-vă-veți de mine că blândă sănătă și smerită cu inima. și așa-veți răpausă susținelor voastre. 30. jugul mieu amu dulce și sarcina mé iușoară ea.

(Zac'. 44.) XII, 1. In vrémé acéea mergé sămbata pre lăuntrul semănăturiei. ucenicii lui flămănziră. începuri și a zmulge spice și a măncă. 2. fariseii văzură ziseră lui. adecă ucenicii facă ce nu se cade a face sămbata. 3. elă zise lor: n'ați cetăță ce făcu Davidă cândă flămăndi însuși și ceea ce era cu nusul. 4. cumă intră în besereca domnului. și păine nainte pusea [sic] măncă ce nu-i-se cade lui a măncă. nece celora ce era cu f. 25^b nusul numai popilor unora / 5. sau n'ați cetăță în lége. că sămbata popii în beserecă. sămbata spurca și nu-să vinovați. 6. grăescă voao că besereca mai mare easte cicea. 7. de ați

ști ce easte: milostenie voiu, nu jrăiv. nece diniorb n'ati osândi nevinovații. 8. domnul amu easte sămbbătă fiul omenescb.

(Zac'. 45.) 9. In vrémé acéea trecu Is. de aciea. vine în gloatele lor. 10. și adecă om b era aciea avé o mănb uscatb. și întrebarb elb grbire. să se cade sămbbta a vindeca. de pre elb să grăescb. 11. elb grăi lor: cine easte deîntru voi om b cine are oae una. și de va cädé sămbbta în groapb nu apuca-va însi o va scoate. 12. cu cătu e mai bunb omul de oaea. dëci cade-sea sămbbta bine a face. 13. atunce grăi omului: tinde măna ta și tinse. întâri-se sănătoasb ca și alaltb.

(Zac'. 46.) 14. In vrémé acéea, sfatb făcurs fariseii pre Is. f. 26^a cumb de elb să-l piearzb. 15. Is. întelegu [sic] duse-se de aciea. în vrémé acéea. și dupb elb mérserb näroade multe și vindecb ei toți. 16. și conteni lor să nu aeave facb elb. 17. ca să se izbändescb grăitele Isaiei prrocul ce grbiea: 18. acesta fiul mieu ce elb vrutb. iubitul [sic] mieu pre elb bine vrutb sufletul mieu. pune voiu dhul mieu pre elb. și judecatb limbilor spune-va. 19. și nu va porânci nece va striga. nece auzi-va nimené în răspentii glasul lui. 20. și trestie zdrobib nu va frânge. și inul aprinsb nu va stinge. pânb va scoate la biruitb judecatb. 21. și pre numele lui limbile upovbire. 22. atunce aduserb cu [sic] dinsul orbb și mutb. și vindecb elb. cumb orbul și mutul grăiea / și căuta. 23. și mira-sb totb norodul. grăiea au doarb acesta f. 26^b easte Hs. fiul lu Dvdb. 24. fariseii auzirb și grăirb. acesta nu scoate dracii numai. cu Velzevula judecii dracilor. 25. știu Is. cugetele lor zise lor: toatb înpărătiea ce se înparte de ea-și pustieaste. și toatb cetaté sau casa ce se înparte de ea-și nu va sta. 26. și de va goni dracul pre drac. de ei-și séu înpără-tilb. cumb amu sta-va înpărătiea lui. 27. și să și eu cu Vel-zevul gonescb dracii. fećorii voștri cu cine scoate-vor. dereptb acéea fi-vor voao judecători. 28. e sb eu cu judecata domnului- gonescb dracii. amu ajuns-au pre voi înpărătiea domnului; 29. sau cum poate neștine să între în casa tarelui. și vasele lui să spargb. de nu va lega întbi tarele. și atunce casa lui prăda-va.

f. 27^a (Zac'. 47.) 30. Zise domnul. cine nu e cu mine, pre/spre mine. cine nu-șă adună cu mine răsipi-va. 31. dereptă acéea grăescă voao. toată greșala eră-se-va oamenilor. ără ce e pre dñul nu se va era oamenilor. 32. și de cîte ori grăi-va curgență pre fiul omenescă eră-se-va lui. ără cine va grăi pre dñul sfnă nu se va era lui. nece în cesta vîcă nece în cela ce e să fie. 33. sau face-va lemnul bună. și plodul bună. sau face-va lemnul rău. și plodul lui rău. pre plodă amu lemnul cunoscută va fi. 34. fecorii năpărțieei. cumă puteți bine grăi răi findă. din rămasul inimiei. gura grăește. 35. dulce omă. de la dulce inimă scoate dulcață și hillenă omă de la hillenă inimă scoate hillenșug. 36. grăescă voao. că totă cununțul deșertă ce grăescă oamenii. da-vor de eale răspunse la zioa judecăteei. 37. de cuvintele amu ale tale derepta-te-veri. și de cuvintele tale osândi-te-veri.

(Zac'. 48.) 38. In vrêmă acéea. apropiără-se călă Is. oure carii de cărtulari și farisei grăiř: învățătoare vremă de la tine sémne să vedemă. 39. elb răspunse grăi lor: ruda hillenă și prê-ubiloare. sémne căutăti. și sémne nu se vor da voao. numai sémnele lu Iona prrocul. 40. cumă fu Iona prrocul în pîntecelă cytului trei zile și trei nopți. așa va fi și fiul omenescă întru inima pământului. trei zile și trei nopți. 41. bărbătii Nineviiei. scula-se-vor la judecală. cu ruda acăsta și osândi-va ea. că pocăi-se-vor cu mărturiea lui Ioana [sic]. și ătă mai mare e de Iona acică. 42. înpărătărea de la amiazăză scula-se-va la judecală cu ruda acăsta și osândi-va ea. că veni de la margină pământului. să auză înțelepcină a lu Solomony. și ătă mai / mare de Solomonă acică. 43. cândă necuratul dñă ease dein omă. înblă pre în lăuntru în locure fără de apă cauă răpausă și nu astă. 44. atunce grăește. întoarce-țăvoiu în casa mea de unde amă esită. și vine și astă desără și măturătă și înfrămșeală. 45. atunce duce-se și ea cu nusul șapte alte duhure mai țuți de elb. și întră lăcuescă aciea. și fi-va apoea omului accluea mai amară de intăru. așa va fi și rudei aceștieia hillenă.

(Zac'. 49) 46. In vrêmé acéea grăiea Is. călrb nărod. adecă muma și frații lui. sta afară căuta să grăescă lui. 47. grăi un tânăr călrb elb: adecă muma ta și frații tăi afară stau să grăească călrb tine. 48. elb răspunse grăi călrb ceea ce grăbirb: cine easte muma me și cine sănă frațil miei. 49. și tinse măna lui pre uce/niciu lui zise. acesté-sb frații miei și f. 28^b muma me. 50. cene amu face voea tatălui mieu ce easte în cerürue. acela e frate mie și sor și mumă-mi easte. XIII, 1. In zioa acéea esi Is. dein casă și sazu lăngă mare. 2. și se adunară călrb elb năroade multe. că fu lui în corabie să între și să săză. și toate gloalele pre lăngă mare sta. 3. și grăi lor în pildă mulți grăi.

(Zac'. 50.) Zise domnul, ţatb esi semănătorul a semăna. 4. și semănndb elb una căzu lăngă cale. și venirb pasările și-o ciumelirb ea. 5. altb căzu spre piatră. nu nu avu pătmbi multi și răsări derepce nu avu adâncatb pătmbi. 6. e soarele răsări și o păli și derepce nu avé rădăcinb și secă. 7. altb căzu în spini. și esirb spinii și o necarb. 8. altb căzu spre pătmbi bună. și déderb plod una amu o sulb. alta șase zeci. altb / trei zeci. 9. cine are urechi de ascultaré să auzb. f. 29^a

(Zac'. 51.) 10. In vrêmé acéea apropieară-se ucenicii ziseră lui: derepce în pildă grăești lor. 11. elb răspunse zise lor: că voao datb easte a înțelége ascunsul înpărăției cerului. e acelora nu easte datb. 12. cela amu ce are da-i-se-va lui. și pré izbendii-se-va lui. țarb cela ce n'are și căb are lua-se-va de la elb. 13. dereptb acéea în pildă grăescă lor. că vădă de nu vădă. și auzindă nu audă nece înțelégă. 14. și acesta fi-va lor prrociea Isaiei grăiea: că auzitul audă și n'au a înțelége și privindă privescă și n'au a vedé. 15. îngroșate amu. inimile lor. și cu urechile greu auzirb. și ochi lor păi înjinirb-se. să nu cândă-va vază cu ochi lor. și cu urechile să auzb. și cu inima să înțelégă. și să se întoarcă și să se vendice ei. 16. ai voștri fe/răecați [sic] ochi că vădă. și urechile voastre că audă. f. 29^b 17. adevară amu grăescă voao. că mulți prroci și derepți au

jeluită să văză ce vedeli și nu văzură. și să auză ce auzili și nu auziră. 18. voi auzili pilda semănăturiei. 19. totă cela ce aude cuvântul înpărțitiei și nul înțelge. veni-va hitlénul și răpeste totă ce e semănătă întru inima lui. aceea easte pre cale semănătă. 20. iară semănătura spre piatră acela easte ce aude cuvântul și amu cu bucurie priimête. 21. și n'are răbdăcina în el. ce căndă vrême easte. fiindă grije sau goană dereptă cuvântul. amu săblăzni-se-va. 22. iară semănătura în spini. acesta e ce aude cuvântul. și de grija văcului acestui și înșelăciuné bogățătiei nesc cuvântul și fără rod fi-va. 23. iară semănătura spre pămănt bună acesta easte ce aude cuvântul și-l f. 30^a înțelge. cela amu plod aduce / și face. nestine până la o sută. nestine șase zeci. nestine trei zeci. 24. și altă pildă spuse lor grăbi.

(Zac'. 52.) Zise domnul: podobăste-se înpărțitie cerului. omul ce sămână bună sămână spre agru lui. 25. în adurmitul oamenilor vine vrăjmașul lui. și semănă plăvele pre mijlocul grăului și se duse. 26. căndă înfrunzi ţarba și fêce plod atunci se ivi și plăvila pre în mijlocul grăului. 27. vineră robii domnului. ziseră lui: doamne. nu bună sămână semănași spre agrul tău. dein cătruo amu are plăvile. 28. elă zise lor: dracul omă accea fêce. robii ziseră lui: veri amu să mărgemă și să plevimă ea. 29. elă zise: ba nu. să nu cum-va zmulgândă plăvila. să rupeți împreună cu ea și grăului-l 30. lăsați să crească amăndoao de-preună până la secerătă. și în vrêmea secerătului / zice-voiu secerătorilor. adunați întăi plăvila. și o legați ea în snopi ca să arză ea. e grăul adunați în jîtnița mea. 31. și altă pildă spuse lor grăbi.

(Zac'. 53.) Zise domnul: podoabă easte înpărțitiea cerului grăunțului de mustari. ce luo omul și semână întru agrul lui. 32. ce mai mică easte de toate semențele. e căndă crește mai mare easte de toate vîrzele. și va fi lemnă. că vînă pasările cerului. și odihnescă spre stăpările lui. 33. și altă pildă grăbi lor. podoabă easte înpărțitiea cerului. covăsăla ce o luo

muearé și o acoperi in fîină de trei măsuri până cândă dos-piră toale. 34. acélē toale grăi Is. în potriva nărodului. și fără pilda nemică nu grăi cătr' bnsi. 35. ca să se izbendescă ziceré p̄rocilor ce grăiră: deschide-voău în pilda rostul / mieu. f. 31^a și voău răgbi ascunsele dein tocmlă lumiei. 36. atunce lăsă gloatele și vine în casă Is.

(Zac'. 54.) In vrémē acéea și apropiarău-se cătră elă ucenicii lui și grăiră: spune noao pilda pléveei și a grăului. 37. elă răspunse zise lor: cine sémbră cē sămbră bună easte fiul omenescă. 38. e agrul easte lumé. e bună sămbră. acesté săntă fi înpărătesti. e plévele săntă fiu nepriutoriului. 39. e vrâjmașul ce o sémbră easte dracul. e secerbuné sfr̄sitol vécului easte. e secerbutorii îngerii săntă. 40. că voră amu aduna plévila. și in foc arde-o-vor. aşa va fi în sfr̄sitol vécului acestuea. 41. tremită-va fiul omenescă îngerii lui. și va aduna toți săblezni-toriu deînparătiea lui. și făcătorii fără lége. 42. și arunca-i-va în cuptorul de foc, aciea va fi plângere și / scr̄snire din- f. 31^b tilor. 43. atunce derepău lumina-se-vor înpărătiea tatălui lui. și cine are urechi de auxire să auxă.

(Zac'. 55.) 44. Zise domnul pilda acăsta: podoabă easte înpărătiea cerului. comoară ascunsă în sată. ce o afăt omă ascunsă. și de bucurie mérse și totă cătă avu văndu și cumprătă satul acela. 45. ărăbi podoabă easte înpărătiea cerului. omul neguitoriu ce caută bună mărgăritari. 46. și afăt unul mărgăritaru de multă preță. duse-se de văndu totă cătă avé și-l cumpără. 47. ărăbă podoabă ăaste înpărătiea cerului. năvodul aruncată în mare și de totă némul adunără. 48. ce căndu se înplu. și-l scoaseră elă la margine. și șezură de alăseră bună în vase. e putreziu lepădară afară. 49. aşa va fi în cumplitul vécului acestui. și vor ești îngerii de vor alége f. 32^a răii dein mijlocul derepitilor. 50. și-i vor arunca în cuptorul de foc. aciea va fi plângere și scr̄snire dinților. 51. și grăi lor Is. înțelégeți acéstă toate. grăiră lui. ei doamne. 52. elă zise lor: derept acéea totă cărtulariu învăte-se înpărătie ce-

răului. podobnică easte omul căstoriu. cela ce scoate din visătorul lui noaole și vechile. 53. și fu deca sfârșit Is. pilda acasta. trecu de acia.

(Zac'. 56.) 54. In vrémé acéea și vine în ocina lui și învăță ei în gloatele lor că se mirară ei și grăbiea. dein cătrou acése măndrii și acéste puteri. 55. au nu e acesta fecorul al celui. au mută-i se chémb Mariea. e frații lui Iacovă, Iosifă și Simona și Iuda. 56. și surorile lui nu toate intru noi sănăt. de f. 32^b unde amu acésté toate. / 57. și se săblăzniea de elb. Is. zise lor nu e prrocului fără cinsti trecând în ocina lui și în casa lui. 58. și (nu) fece aciea sile multe dereptă necredența lor.

(Zac'. 57.) XIV, 1. Într'acéea vrémé. auzi Irodă al patrul despunetoriu auzitul lu Is. 2. și zise fecorilor lui. acesta easte Ioană botezătoriul acela-i invise dein moarte. dereptă acéea lării facă de elb. 3. Irodă prinse pre Ioană și-l legă elb și-l băgă în temniță. dereptă Irodiada mueară lui Filippă fratele lui. 4. grăi amu Ioană. nu și se cade să-o eai ea. 5. și vré elb să-lb ucigă. lémé-se de năroture. că dereptă prrocul lui avé. 6. în zi fu născutul lu Irodă. juca fata Irodiadei a mijlocă. și plăcu lui Irod. 7. dereptă acéea cu jurământă zise ei. déde ei ce ceru. 8. ea vădi mutăniei ei. zise dă-mi cică in blidă capul lu Ioană botezătoriul. / 9. și în grije fu înpăratul dereptă jurământă. și dereptă săzătorii cu nusul. zise dai-i ei. 10. și trimese de lăea Ioană în temniță. și aduseră capul lui în blidă. și-l déde fetei. și-l duse mutăniei sale. 12. și apropiară-se ucenicii lui de luară trupul lui și îngrupară elb. și vineră de spuseră lui Is. 13. și auzia Is. duse-se de aciea în corabie in locu pușlii însuși. și auziră gloatele. după elb merseră pedestri dein cetate.

(Zac'. 58.) 14. In vrémé acéea văzu multă nărode și se milostivă di însii. și vindeci neroile lor. 15. după acéea fu. apropiară-se către elb ucenicii lui grăiră: pușlii easte locul. și ćasul amu tréce. lass gloatele. să margă în prejurul satelor să cumperi lor hrană. 16. Is. zise lor. nu trebuieaște să se ducă. da-

ți-lă lor voi măncare. 17. ei / grăivă lui: nu avemă acică numai f. 33^b
 cinci păini și doi pești. 18. elă zise: aduceți-le încoace. 19. și
 zise gloatelor să șază spre țarba. și luo cele cinci păini și
 amăndoi peștii și căută în ceri și blagoslovi și le frămse și
 dăde uceniciilor păinile. e ucenicul gloatelor. 20. și măncără
 loți și se săturărb. și luară dein rămbășile bucate. doao-spră-
 zecă coșure pline. 21. măncători era. ca cinci mie de bărbați.
 fără mueri și fecori.

(Zac'. 59.) 22. In vrémé acéea îndemnă Is. ucenicul lui să
 intre în corabie. și să trece în ceea parte. rănbă căndă lăsă
 gloatele. 23. și deca lăsa gloatele. sui-se în codru însușă a se
 ruga. după acéea fu. însușă era aciea. 24. e corabie era în
 mijlocul mariei învălui ea se cu undele. era amu în protiva
 văntului. 25. in a [sic] apalra straje ce e de noapte. mérse că-
 tră/̄nsi Is. înbla pre mare. 26. și văzură elă ucenicul pre mare f. 34^a
 înblândă. spămătarăb-se grăindă și de frică strigărb. 27. aciea
 zise lor Is. și grăbi: îndrăzniți. eu sănăb. nu vă témereți. 28. ră-
 spună Pătru zise: doamne. să ești tu zi-mi să vii cătră tine
 pespre apă. 29. elă zise: vino. și ești dein corabie Pătru. și
 înbla pre apă să vie cătră Is. 30. văzu văntă mare. temu-se și
 începu a se afunda. strigă grăbi: doamne măntueasle-mă. 31. și
 aciea tinse măna Is. luo elă și și grăbi lui: puțină-credină de-
 repce te spărăše [sic]. 32. și intrarb ei în corabie. slătu văntul.
 33. cine era în corabie vineră. încchinărb-se lui grăbiră. adevărul
 domnului fiu esti. 34. și trecu vineră în pămăntul Gheni-
 saretelui.

(Zac'. 60.) 35. In vrémé acéea. și cunoscu elă bărbații lo-
 cului acelmea trimiseră în toate laturile acélē / și aduseră lui f. 34^b
 toți bolnavi. 36. și se ruga lui. numai să se atingă de poa-
 lele vesmintelor lui. și căti se pipăiră di însă. măntuiai fură.
 XV, 1. atunce se apropiară cătră Is. dein Ierășimă cărtularii
 și farisei grăiră. 2. dereptă ce ucenicul tăi calcă pridădirile
 bătrănilor. nu-șă spală mănila lor căndă mănușă păine. 3. elă
 răspună zise lor. derepce și voi călcăti învășitura lu dumne-

f. 35^a zeu. dereptă tocmélele voastre. 4. dumnezeu amu învăță grbi. cinstește tatălă și mama. cela ce va cuvânta rău tată-său sau mumb-sa¹. 5. dară ce căndă de mine folositu-se-va. și să nu cinstesc tatălă-lui sau mumb-sa. 6. și sparsesc poruncitele lui dumnezeu. dereptă tocmélele voastre. 7. fărnicilor. bine proociea Isaiea de / voi grăindă: 8. apropiară-se de mine oameniș acesté și cu rosturile sale. și cu buzele mă cinstiră. inimile loră stau departe de mine. 9. intru de nemică mă cinstiră învățătură. învățăturile omenesti. 10. și chemă gloatele zise lor. auziți și înțelégeți. 11. nu ce mérge în gură spurcă omul. ce ease dein gură accea spurcă omul.

(Zac'. 61.) 12. In vrémé acéea apropiară-se ucenicii lui ziseră lui: știi că fariseii auziră acela cuvântă și se blăzniră. 13. elă răspunse zise. totă sadul ce nu l-au sădită tatălă dein ceriu dezrăbdăcini-se-va. 14. lăsați ei purtători sănătă. orbi orbilor. orbul orbă duce. amăndoi în groapă cadă. 15. răspunse Pătru zise lui: spune noao pilda acéea. 16. Is. zise lui: doară și voi neîntelepți senteți. 17. nu înțelégeți că totă / ce intră în gură. în mată se amistuește și pre asedronă ease. 18. e ce ease dein gură deintr' nimă ease. și acélă spurcă omul. 19. deintr' nimă amu esă cugete râle. ucidere. curvie. furtisagă. mencinoasă mărturie. hule. 20. acélă sănătă ce spurcă omul ţară ce va măanca cu mănilă nesprălate nu spurcă omul. și esă de aciea Is. duse-se.

f. 35^b (Zac'. 62.) 21. In vrémé acéea vine Is. în latură Tirului și Sidonului. 22. și adecă mueară dein Hananeu dein holarsle acélă esă. și strigă cătră elă grăi: milueaste-mă doamne. fiul lui Dvodă. că fala me [sic] rău se drăcăste. 23. elă (nu) răspunse ei cuvântă. și se apropiară ucenicii lui ruga-lă și grăbiea: lass ea că strigă pre urma noastră. 24. elă răspunse zise: nu sănătă trimessă numai că [sic] oilă ce-să perite dein casele israillilor. 25. ea vine și se închină lui și grăbi: doamne aju/tă-mi. 26. elă ră-

¹ Manca la traduzione di 'muoja di morte'.

spunse zise ei: nu e bine să eai păinē fe Görilor. să dai căinilor. 27. ea zise. ei doamne. și însă căinii încă mănușcă de fărămele ce cads dein mesele domnilor lor. 28. atunce răspunse Is. zise ei. o mueare, mare credința ta. fie tie ca veri. și se vindecă fata ei deintr' acela casă.

(Zac'. 63.) 29. In vrémē acéea și trecu dé aciea Is. vine la maré Galileului. și se sui în codru săzu aciea. 30. și se apropiară cătră elă năroade multe. și ave cu ei. schopi. și orbi și muți. și betegi. și alii mulți. și aruncară ei cătră picoarele lui Is. și vindecă ei. 31. că năroadele mirară-se. văzură muții grăbindă. betegii sănătoși. schopii înblândă și orbi văzândă. și slăvie dumnezeul creștinilor.

(Zac'. 64.) 32. In vrémē acéea. chemă ucenicii lui / zise lor: f. 36^b milă-mi-e de nărodul acesta. că amu trei zile de cândă ședă pre lăngă mine. și n'au ce mânca și a-i lăsa ei nemăncați și nu vră. să nu cum-va slăbeșcă pre cale. 33. și grăbiră lui ucenicii: dein cătruo noao în pustie păinē atâta. ca să se sature atâta nărod. 34. și grăbi lor Is.: cătă păine aveți. și ei ziseră șapte și puțină peste. 35. zise nărodului să șază pre răbăndă. 36. și prumi căle șapte pâine și pești și dulce ură și o frămte și dăde ucenicilor lui. ucenicii nărodului. 37. și măncară toți și se săturără. și luară dein rămasă fărăme sapie coșure pline. 38. e măncători era patru mie de bărbați. fără muerile și fără fe Görri. 39. și lăsă gloatele de intră în corabie. și vine în hotările Magdalinelui.

(Zac'. 65.) XVI, 1. In vrémē acéea. și apropiară-se cătră șpulsul. farisei și saduchiile grăbindă. și cerșură elă sémne dein f. 37^a ceri să arate. 2. elă răspunse zise lor: sără fiindă. grăbi se ninu e. negrește-se cerul. 3. și demănă. astăzi frigă. intunecă-se și se posomorește cerul. fălarnicilor față cerului știți a judeca. e sémnele vremiei acesteia nu puteți ișpiti. 4. nemăhillenă și pre-îubitori. sémne cirești. și sémne nu se vor da lor. numai sémnele Ioni prrocă. și lăsă ei de se duseră. 5. și vineră ucenicii lui în ceea parte. și ulară să-să ea pâine. [Is. zise lor].

(Zac'. 66.) 6. Zise domnul: luati-vă aminte și vă vegheti de covăsela fariseilor și a saducheilor. 7. ei se cugelară intru ei grăiră. că răine n'ams luată. 8. înțelése Is. zise lor: ce cugetați intru voi puțin-credință că răine n'ați luată. 9. au nu f. 37^b înțelägeți nece pomeniți / cinci păini a cinci mie. și căte cosure luată. 10. sau patru păini a patru mie. și căte cosure luată. 11. că nu înțelägeți. ce de covăsela fariseilor și saducheilor. 12. atunce înțeléseră. că (nu) zise feriți-vă de covăsela păinei. ce de învățitura fariseilor și saducheilor.

(Zac'. 67.) 13. In vrémé acéea. vine Is. în laturé Chesariei lu Filipă. întrebă ucenicii lui grăbi: cine mă grăescă și oamenii că sănătă filul omenescă. 14. ei ziseră: unuș amu Ioană botezătorul. altiș Ilie. țară altiș Eremiea. sau unul de prroci. 15. grăi lor Is. voi cine mă grăiuți a fi. 16. Pătru zise, tu ești. Hs. fiul domnului viu. 17. și răspunse Is. zise lui: ferecată ești Simone fecorul Ioanei. că trupul și săingele nu iviș ţie. f. 38^a ce tatălă mieu ce easte în cerăure. / 18. și eu ţie grăescă. că tu ești Pătru ce spre cesta piatră zidi-voiu besereca mea. și usa adului nu învince ei. 19. și da-voiu ţie chéea înpărătiei cerăului. și ce veri legă pre rămăntă. fie legată în cerăure. și ce veri dezlegă spre rămăntă. să fie dezlegată în cerăure.

(Zac'. 68.) 20. In vrémé acéea, conteni Is. ucenicii lui. nemănuia să nu zice că acesta easte Hs. 21. de aciea începu Is. a spune ucenicilor lui. că se cade lui să margă în Ierșlimă. și multă a chinui de bătrâni și întări preoților și de cărtulari. și ucisă a fi. și a treea zi invie-va. 22. e Pătru începu a zice lui grăbi: milostivă ești tu doamne. n'au a fi ţie acélle. 23. elu se întoarse zise lu Pătru: pasă după mine satană săblaznă-mi ești. că nu cu/geți célē ce sănătă dumnezeestii ce omenestile. 24. atunce Is. zise ucenicilor lui.

(Zac'. 69.) [Zise domnul ucenicilor lui.] cela ce vré după mine să margă să se lăpede de sine și să-șă ea crucé lui după mine să vie. 25. cela ce vré sufletul lui a măntui piearde-l-va elă. e cela ce va piearde sufletul lui dereptă mine astă-si-l va.

26. ce folosu e omului să ară luimē toată dobândă. ără suflétul deserta-l-va. sau ce dă omul schinbă dereptă suflétul lui. 27. a veni amu are fiul omenescă întru slava tatălui lui. cu îngerii lui. atunci va da cineșă cu lucrul lui. 28. dêdevără grăescă voao. sănătă neștine de acicé stau cei ce n'au a gusta de moarte. până când vor vedé fiul omenescă viindă în părătiea lui.

XVII, 1. și după asasé zi.

(Zac'. 70.) In vrémē acéea. luo Is. Pătru și Iacob și Ioan f. 39^a fratele lui. și-i scoase în măgură înaltă înșisă. 2. și se pre-obrăzi între ei. și se lumină față lui ca soarele. veșmintele lui fură albe ca lumina. 3. și adeca se ivi lor. Moysi și Iliea cu nusul grăindă. 4. răspunse Pătru zise cătră Is.: doamne. bine easte noao acicé să fimă. să veri să facem trei cămbri. tie una. și lu Moysi una. și una lu Iliea. 5. încă elă grăiea. ătă nuoră luminată acoperi ei. și ătă glassă dein nuoră grăi: acestă easte fiul mieu prăzubitul dereptă elă bine vrăiu. acela ascultați. 6. auziră ucenicii căzură josă și se sprijinără foarte. 7. și se apropiie Is. atinse-se diinși și zise: sculați-vă nu vă lănereti. 8. deschise răzăboiu ochii lor. nimenei nu văzură numai Is. însușă. 9. și destiungându-se ei dein codru. po/rănci-lor Is. și f. 39^b grăbi. nemănui să nu spuneți vedérē acasta. până cândă fiul omenescă dein moarte va învie.

(Zac'. [71.] 72.) 10. In vrémē acéea și întrebară ucenicii lui grăbiră. ce amu cărtularii grăescă. că Ilie podobéste-se a veni ainte. 11. Is. răspunse lor zise: Ilie amu vine ainte și tocmai totă. 12. grăescă voao. că Ilie amu vine și nu-l cunoșcură elă. ce făcără de elă cătă vrură. aşa și fiul omenescă are a chinui diinși. 13. atunci înțeléseră ucenicii. că de Ioană bolezniitorul zice lor. 14. și vineră ei cătră nărod.

(Zac'. 72. [71.]) În vrémē acéea apropiuă-se cătră elă omă nestine și se închină lui. 15. și grăbi: doamne. milueaste fiul mieu că în lună noao drăcăste-se rău pălită. de multe ori cade în foc și de multe ori intrăpără. 16. și adusă elă la ucenicii tăi / și nu putură elă vindeca. 17. răspunse Is. zise: o, rudi f. 40^a

necredințoaasă și răzvrătită. până cândă voiu fi cu voi. aduceți-mi elb încoace. 18. și conteni lui Is. și ești dein elb dracă. și se vindecă fecorul dein țasul acela. 19. alunce mărseră ucenicii cătră Is. însusă ziseră lui: dereptă noi nu putumă goni elb. 20. Is. zise lor. dereptă necredința voastră. dereptă grăescă voao, să aveți credință cătă uin grăsună de muștară. zicerăți codrului acestui treeci de acică. încolo și ară trăce și nemică n'ară fi voao. să nu se poată. 21. acăsta rugă nu ease numai cu rugăciuni și cu postă. 22. lăcuindă ei în Galilei. zise lor Is. pridădită are a fi fiul omenescă în mănilă oamenilor. 23. și ucide-vor elb. și a treea zi scula-se-va. și scrăbiți fură foarte. 24. vineră ei în Capernaumă.

f. 40^b / (Zac. 73.) In vrémé acéea apropiără-se ceea ce era dein drahmu cătră Pătru și ziseră: învățătorul vostru nu va da dein drahmu ce zice-se posadă. 25. grăbi lor: ei. și cândă mărse în casă. așteptă elb Is. grăbi. ce și se pare Simone. înpărățiea pământului despre cine ţau dajde sau bătră. de la ai lui fi. sau de la striini. 26. grăbi lui Pătru. de la striinii. zise lui Is. amu slobodă sănătă fită. 27. ce să nu săblaznimă ei. ce deștinge la mare de aruncă undiță. și ce ainte prinde peste ţa-lă și deschide gura lui. și veri astă cruce. acela ea de-lă dă lor. dereptă mine și dereptă tine. XVIII, 1. în a acela țasă.

(Zac. 74.) [In vrémé acéea] apropiără-se ucenicii cătră Is. grăindă. amu cine mai mare țaste intru părățiea cerului.

f. 41^a 2. și chemă Is. pruncul. și-l puse în mijlocă de ei. 3. și zise: dereptă grăescă voao. că să nu vă întoarseni și să fii ca fecoriu. nu veți merge intru înpărățiea cerului. 4. cela ce se va smeri ca pruncul acesta. acela easte mai mare în părățiea cerului. 6. cela amu ce va primi fecoră aşa în numele mieu. mine priimăște. iară ce va săblazni unul de aceste minutei ce credă intru mine. mai iușoră lui iară fi să-șă spănzure o rășniță a satului de țasa lui și să se afunde în volbura măriei. 7. vae lumiei de săblaznă. nevoie easte amu a veni săblaznele. însă vaă de omul acela ce săblazne înblă. 8. e să teră măna

ta sau picorul tău săblezni-te. tae ea și lérbdă elă de la tine.
mai bine-ți easte să mergi în vîeață schopă sau slubă. nece
doao măni și doao picoare avândă aruncată să fie [sic] în focu
văilor. 9. și să te ochiul tău săbleznește. scoate-l și-l lérbdă
de la tine. / mai bine-ți easte cu u ochiu să mergi în vîeață f. 41^b
de cîtă doi ochi să aibi și aruncată să fi în ţazierul de foc.

(Zac'. 75.) 10. Zise domnul: vegheți-vă să nu vedeti unul de
acești mitutei. grăescă amu voao. că îngerii lor purură vădă
față tatălui mieu dein ceriu. 11. vine amu fiul omenescă să
caute și să mărtuească perii. 12. ce vă voao pare. să ară fi
nestine de omeni o sută de oi. și va răbuci una dinsele. au
nu va lăsa noao zeci și noao în pădure. și se va duce de va
căuta răbicită. 13. și să aple ea. dădevără grăescă voao, că
bucura-se-va de ea mai vrătos. de cîtă de cele noao-zeci și
noao nerăbuite. 14. așă nu e voea înainte tatălui vostru dein
ceriu. să piarză nece unul de acești mitutei. 15. e să gresire
tie fratele tău. pasă și obliceste elă adinserești / acela singură. f. 42^a
și să te ascultare. află-veri fratele tău. 16. e să nu tine as-
cultare. ea cu tine ţară unul sau doi. că deintre rosturile a
doi sau a trei mărturiă sănă totă graful. 17. e să nu ascultare
ei. spune la beserecă. e să de beserecă începură a nu socoti.
fe tie ca uin păgubă și vameșă.

(Zac'. 76.) 18. Zise domnul ucenicilor lui: dădevără grăescă
voao. oare cătă veți lega pre răbună. fie legată în ceruire.
și cătă veți dezlega pre răbună. fie dezlegată în ceruire.
19. ţară-și dereptă grăescă voao. că să ară sfârșit doi de voi
pre răbună. de toată firă vare cătă vor căre. și va lor de la
tatălă mieu ce easte în ceruire. 20. și tu amu sănă doi sau
trei adunați în numele mieu. aciea sănă eu în mijlocă de ei.
21. atunci mérse cătră elă Pătru zise: doamne de cîte ori să
ară gresi mie frate/le mieu lăsa-voău lui răpă la șapte ori. f. 42^b
22. și gri lui Is. nu zică tie răpă la șapte ori. ce răpă de
șapte zeci și șapte de ori.

(Zac'. 77.) 23. Zise domnul pilda acăsta. podobăște-se înpă-

rățiea cerului omului împărătește. ce vră a se întreba în cuvinte cu robii lui. 24. începu el să a se întreba. aduseră lui un datorios un tuneric de galbeni. 25. nu avu el să pletesc. zise domnul lui să vânză și meară și fecorii. și tot cătă ave și să dé lui. 26. căzu amu robul acela închind-se lui grăbi. doamne rabdă mie și totă tie voiu da. 27. milostivise domnul robului acelu. eră lui și datorul lăsat lui. 28. duse-se robul acela astă unul de megieași ai lui. ce era datoru lui o sută de bani. și-l prinse și-l sugrăbă el. grățiea dă-mi cătu-mi ești datoriu. 29. căzu amu megieașul lui la picoarele lui ruga-se f. 43^a / și grățiea. rabdă mie și totă da-t-voiu. 30. el nu vră. călă duse și-l băgă el în temniță. până cândă déde datoriul lui. 31. văzură megieașii lui. ce fu. și se jeliuivă vrătos. și vineră spusă domnului totă ce fu. 32. atunci-lă chemă domnul lui. grăț lui: robb hitlénă. totă datorul lăsai tie dereptă că tă rugași. 33. nu și se cade și tie a milui megieașul tău ca eu tine miluiu. 34. și se mănie domnul lui. déde elă muncitorilor. până cândă déde totă datorul lui. 35. aşa și tatălă mieu dein ceri face-va voao. să nu lăsare tu cineș cu fratele lui diun inima voastră gresalele lor. XIX, 1. Si fu cândă sfrăsi. Is. cuvintele acésté. trecu dein Galilei și vine în hotările Iudeilor în a parté Iordanului. 2. și după elă mărsere gloate multe. și vindecă aciea.

f. 43^b (Zac. 78.) 3. In vrémé acéea. și apropiară-se călărușul fariseii și ispitiea elă. și grăbiră lui cade-se omului a-și lasa meară lui de toată vina. 4. elă răspunse zise lor: n'ăți numbrătă ca fêce deîntăru bărbătescă parte și mearăscă fapătă easte. 5. și zise. dereptă acéea lăsat omul tatălă lui și mama. și se lipeste călăruș meară lui. și să fie amăndoi uin trupă 6. că déciea nu sănătă doi. ce uin trupă. ce amu dumnezeu înpriuntă. omă să nu se împărătește. 7. grăbi lui ce amu Moysi porunciea să dé carte de lăsecătune și să-o lase ea. 8. Is. grăbi lor. că Moysi după hitlensugul vostru porânci voao a ră lăsa muerile voastre. și deincepută nu fu aşa. 9. grătesc voao. că

cela ce-s va lăsa mucaré lui alegrindă de cununțul de pré-tribuire face. și însurindu-se cu lăsată. pré-tribuire face. 10. grăbiră lui ucenicii lui. de așa easte vina omului cu mucaré. mai lesne e să nu se însoare. 11. Is. zise / lor: nu toți amistuescă cu-vîntul acesta. ce cui dată easte. 12. sănță amu fameni. ce dein mațele mamei născu-se așa. și sănță fameni. ce se arată dein omă. și sănță fameni. ce se strică înșisă sine dereptă înprobătiea ceriului. cine poate amistui să amistuească. 13. atunce aduseră cărăbă uîn fechoră. să pue măna spri' nsul și să se roage. e ucenicii apără ei. 14. Is. zise lor: lăsați fechorii și nu apără lor să vie cătră mine. așa amu easte înprobătie ceriului. 15. și puse pre elă măna. duse-se de aciea.

(Zac'. 79.) 16. In vrémē acéea și adecă unul neștine apropie-se cărăbă Is. și zise lui: învățătoare dulce. ce bine să facă să aibă viata de vescă. 17. elă zise lui: ce mă grădeste dulce. nimea nu e dulce. numai dumnezeu unul. să veri să mergi în rieață / ferestre porțile. 18. grăbi lui: carele. Is. zise lui: nu f. 44^b ucide. nu-pré-tribuire facă. nece fura. nu mincluni mărturisi. 19. cinstește tatăbă și mama. și iubăște vecinul tău ca înșă tine. 20. grăbi lui tănrăul [sic] toate acélé ferescă dein tineretele măle. și ce încă n'am sfrâsibă. 21. zise lui Is. să veri desfrâșită să fi. du-te și vinde avuțiea ta și dă mișilor. și avuție veri avé în visticăriu în ceriure. și vin-o după mine. 22. auzi tănrul cu-vîntă. și se duse oscrăbită. era amu de avé agonisită multă. 23. Is. zise ucenicilor lui: dereptă grăbescă voao. că nu e lesne a intra bogatul în probătiea ceriului. 24. iarăbă grăbescă voao. că mai lesne easte cămilee pre în lăuntrul urechile acului a tréce. de cărbă bogatul în părăbiea ceriului a intra. 25. auziră ucenicii lui mirarbă-se foarte. cine amu poate măntu/ită să fie. f. 45^a 26. văzu Is. zise lor: de la omă ce nepuțentă easte. de la domnul totă se poate. 27. atunce răspunse Pătrău zise lui: adecă noi lăsat-amă totă și pre urma ta mărgem. ce va amu fi noao. 28. Is. zise lor: adevărăbă grăbescă voao. că voi mărgibori pre urmă-mi într'altă fire. cândă va sădă fiul omenesc spre scaun

nul slaveei lui. sădă-veți și voi spre doao-spră-zăce scarune. sădă-veți a judeca doao-spră-zăce rude ale Izrailelor. 29. și toți cei ce vor lăsa casele-si. sau frații. sau surorile. sau tabă sau muma. sau meară sau fecoriș. sau satul dăreptă numele mieu. cu o sută de ori va primi și viața de vîcă dobândi-va. 30. mulți vor fi întâiu apoi și apoi întâiu.

(Zac'. 80.) 1. Zise domnul pilda acăsta. podoabă easte
 f. 45^b înpărătieea cerului omul că/sătoriu. ce ești împreună de demnează a nămi lucrători în viea lui. 2. și se trăgăi cu lucrătorii cu argintă pre zi. și tremăse ei în viea lui. 3. și ești în a treile cas. văzu alții stăndă în trăgă deșerți. 4. și acelora zise duceți-vă și voi în viea mea. și ce va fi dăreptate da-vă voao. 5. ei se duseră. iară ești 'na al sasele casă și 'na al noioale casă. săcură așijdere. 6. intru 'na al uin-sprăzăce cas. ești și astă alți stăndă deșerți și grăbi lor: ce stați acică toată ziua deșerți. 7. grăbiră lui: că nimeni noi nu năemii. grăbi lor: duceți-vă și voi în viea mea. și ce va fi dăreptate primi-veți. 8. sără fu. grăbi domnul viei cătră deregătorul său: chēmă-mi lucrătorii și-lă dă lor plata. începu de la apoi până la întâiu. 9. vineră ceea de la a unsprăzăcele cas. primiră argintul. 10. vineră și ceea
 f. 46^a întâiu. pă/ré-le că mai multă vor lua. primiră și ceea căte uin argintă. 11. primiră și răpăstiră spre domnul. 12. grăindă. că cește de apoi. un casă feceră. și tocma cu noi feceși. ducândă noi greulă zileei și zăduhul. 13. elă răspunse zice unuea di însă: soațe nu obidescă tine. au nu cu arginture tăi tocmai cu mine. 14. ăla-ți al tău și te du. voă cestuiu de apoi să dau ca lie. 15. au nu săntă volnică să facă ce voă vră cu al mieu. să ochiul tău huielenă easte. că eu dulce săntă. 16. așa vor fi apoi întâiu. și întâiu apoi. mulți săntă chemați puțini-să aleși.

(Zac'. 81.) 17. In vrăme acăea și intră Is. în Ierusalimă luo doi-spră-zăce ucenici însuși. în cale. și zise lor: 18. adecă (v)e-nimă în Ierusalimă. și fiul omenescă văndută să fie mai marilor
 f. 46^b preoți și cărtulari. 19. și vor / osândi elă spre moarte și predădită elă limbilor spre bătjocurie și ucidere și răstignire. și

a treea zi învie-va. 20. atunce apropie-se cătră elb mama filor lu Zevediu. cu fecorii ei. închină-se și cersu oare-ce de la elb. 21. elb grbi ei: ce veri. ea grbi lui: zi să sază acește amândoi și miei. unul dé derépla la și altul dé stănga ta în părțiea ta. 22. răspunse Is. zise: nu știu [sic] ce să ceri. pulé-vor bē păharulb ce eu amă a bē. sau cu bolejuné ce eu amu mă voiu boteza să se boieze. grbi lui: pulé-vor. 23. și grbi lor: păharulb amu al mieu :ă-lb bē și cu bolejuné ce eu mă botez să se boieze. iară ceea ce șbdé déderépla mē și dé stănga nu mi è daib. ce cui se gătête de la tatib mieu. 24. și auzirb zéce nu ogodirb de cei doi frați. 25. Is. chemb ei zise: știți că judele limbilor despunsb elb. și marii despunsb ei. / 26. nu așa să fie întru voi. f. 47^a ce cine va vré întru voi mare a fi. să fie voao slugb. 27. și cine va vré întru voi să fie vătahb. să fie voao robb. 28. că fiul omenesc n'au venitb să-i slujascb lui ce să slujascb și să dé susfletul lui izbivire dereptb mulți.

(Zac'. 82.) 29. In vrémē acéea și esindb elb dein Erihonb. dupb elb mergé nărodb mulți. 30. și ătăb doi orbi șbdé lăngb cale auzirb că Is. tréce. strigarb grbiea: milueaste-ne doamne Is. fiul lu Dvdb. 31. e gloatele oprirb lor să tacb. ei mai rrătosb striga: milueaste-ne doamne fiul lu Dvdb. 32. și stătu Is. chemb-i și zise: ce veți să facb voao. 33. grbirb lui: doamne. să se deschizb ochiul noștri. 34. și se milusrdi Is. pîrb ochiul lor. și eatb văzurb cu ai lor ochi și dupb elb mergé. / f. 47^b

(Zac'. 83.) XXI, 1. In vrémē acéea și căndu-se apropiea Is. în Ierslimb. și vinerb în Vihanie cătră codrul Eleonului atunce Is. tremese doi ucenici ai lui. 2. grbi lor: duceți-vb în celb orasb ce vb e înainte. și aciea veți așta asinu legatb și mănzisorb cu nusul și-lb deslegați de mi-lb aduceți. 3. și să arb nestine voao zice civa [sic]. ziceți: domnului trébueaste. amu tremese ei. 4. acélle toaté furb să se izbündescb ziceré prrocilor grbindb: 5. ziceți fetele Sionului. adecă înpăratul tbu vine tie blandb și șbzndu spre mănzisorb de asinb fiul de mescoiu. 6. și se duserb ucenicii și fbcurb cumb zise lor Is. 7. aduserb

asimul și mănzisorul. și aruncă spre' nsul vesmintele lui și șazu spre' nsele. 8. mulți deîn gloate tindē vesmintele lor pre cale
f. 48^a e alții tăea steble de / lémne și le tindē pre cale. 9. gloate
mergē lui pre urmă și striga grăiea: osanna fiul lu Dvđb. bla-
goslovită vine în numele domnului întru naltă. 10. și intră elă
in Ierșlimă și se cutremură toată cetaté. grăiră: cine easte acesta.
11. năroturele grăiea: acesta easte Is. pr̄cul ce e deîn Nazar-
retul Galileilui [sic]. 12. In vrémē acéea mérse în beséreca lu
dumnezeu. și scoase toți vânzătorii și cumpărătorii deîn be-
serecă și mesele trăgarilor răsturnă. și mesele vânzătorilor
porumbii. 13. și grăbi lor: scrisă easte casa mea casă de ru-
găciuni să se chême. e voi o ați făcută vrătopă de tăbări.
14. și se apropiără cătră' nsul. și copii și orbi în beserecă și
f. 48^b vindechă ei. 15. văzură mai / mari preoți și cărtularii și ciude
ce făce. și fecorii striga în beserecă și grăiea: Osanna fiul
lu Dvđb. nu ogodiră. 16. și zise lui: auzi ce aceea grăescă.
Is. zise lor: au n'ați celiță nece-diniore. că deîn rostul tine-
rilor sfrăsăt-ai lauda. 17. și lăsă ei de ești afară deîn cetate
deîn Vitaniea. și se sălăsui aciea.

(Zac'. 84.) 18. In vrémē acéea. întoarse-se în cetate și se înflă-
măzi. 19. și văzu u [sic] smochină singură lăngă cale. și mérse
cătră' nsă și nu așă nemica întrună numai frunzele singure.
și grăbi lui: nece-diniore de lîne plod să fie în vîcă. și acieași
secă smochinul. 20. și văzură ucenicii lui se mirară. grăindă
cumă acieași secă smochinul. 21. răspunse Is. zise lor: déde-
f. 49^a vără grăescă voao. să ați avé credință și nu v'ați svii / nu numai
a smochinului ați face. ce și celui codru să ați zice rădică-te
și aruncă-te în mare fi-va. 22. și totă cătă veți cărăe întru rugă-
crezindă priumi-veți. 23. și mérse elă în beserecă.

(Zac'. 85.) In vrémē acéea mérseră cătră' elă învățindă întrui
preoți și bătrâni omenesti grăindă: cu a cui putere acélă facă.
cine-ți déde despusul acesta. 24. răspunse Is. zise lor: între-
ba-voiu voi și eu uân cuvântă. de să-mă veți spune și eu voi
spune voao. cu a cui putere acélă facă. 25. bolejună lu Ioană

de unde era. dein ceriu era. 26. au de la om. tememene de gloate ca toti au Ioan ca u [sic] prroc. 27. si rbspunser lui Is. ziser: nu stmb. zise / lor: nece eu grbesc voao cu a cui f. 49^b putere acest fac. ce se voao pare.

(Zac'. 86.) 28. Zise domnul pilda acasta: om neștine avé doi feori. si vine cărba cela deintbiu. si zise: fiu du-te în viea mē astazi de lucr. 29. elb rbspunse zise: nu voiu. apoi se cai si se duse. 30. si mérse cărba altul. si zise încă aşa. elb rbspunse zise: eu doamne mārgb si nu mérse. 31. carele de acei doi fēce roea tatbui. grbirb lui: intbul. grbi lor Is.: dereptb grbescb voao. că vameşii si curvari trecur în prbiea ceriului. 32. vine anu Ioan boteztoriul in cale deréplb si nu crezulb lui. e voi văzutb si nu vă cailb apoi crédeți.

(Zac'. 87.) 33. Zise domnul pilda acasta: om / neștine era f. 50^a căsboriu. ce-si sădi viea. si cu gardb ingrbd. si sărb intrbnsa tociloare. si zidi silerb. si o déde elb a lucratori si se duse. 34. cndu se apropiea vréme rodului. tremese robib lui cărba lucrbbiori să ia rodul lui. 35. si prinserb lucrbbiori robib lui amu bbtur. alii uciserb. alii cu pieatruciserb. 36. tarb tremese alii robi mai mulii deintbiu si fcerb lor asijdere. 37. mai apoi tremese cărba ei fiul lui grbi. rusina-se vor de fiul meu. 38. lucrbbiori văzurb fiul. ziserb intru ei. acesta easte moşténul. veniti să ucidemb elb. si vremb finé moşteniea lui. 39. si prinserb elb. si-l scoaserb afarb diùn viea si-l uciserb. 40. cndb va veni amu domnul viei. ce va face lucrbborilor aceea. 41. grbirb lui: raii rau să piarb. si viea o vor da altor lucrbbori. ce vor da lui rodib în vréme / sa. 42. grai lor Is.: f. 50^b au n'ati cettb nece-dinioarb în cbrli. piatra ce nu în rnbndb fcerb ziditorii. acéea fu în capul unghiu lui. de la domnul fu acasta. si easte minune între ochii nostri.

(Zac'. 88.) 43. Zise domnul cărba ceea ce mérserb cărba elb Iudei: dereptb acéea grbesc voao. că se va lua de la voi. în prbiea domnului. si da-se-va omului ce va face rodul lui. 44. si căd spre piatrba acasta frngu-se. e spre cine va căd

struncina-va elb. 45. ausirb înlbi preoților și fariseiř pilda lui. înțeléserb că de ei gr̄easte. 46. și căuta elb să prinzb ce se temé de gloate. dereptb acéea că pr̄rocul elb avé. XXII, 1. ră-spunse Is. ţarb. zise lor în pilda gr̄bi.

(Zac'. 89.) 2. Zise domnul pilda acasta: podobéște-se înpărul-
f. 51^a ţiea ceriului omului înpăraltb. ce fêce nuntb fiului / lui. 3. și tremése robiř lui a chema la nuntb. și nu vrurb să vie. 4. ţarb tremése alți robi și gr̄bi. ziceti chemařilor. adecă pr̄nzuł mieu gyluu. junciř miei și hr̄niři junghéři și totu e gata. veniři la nuntb. 5. ei nu pristbnirb să margb. uniu amu la satele lor. e aliiř la negoaře. 6. aliiř prinserb robiř dosădirb lor. și-i uciserb. 7. și auzi înpăratalb acela mănni-se. și tremése voiniciř lui. și pierdu ucigtoriř acei. și celiile lor arserb. 8. atunce gr̄bi robilor lui: nunta amu gala easte. chemařiř nu furb destoinici. 9. duceři-vb amu în esitul drumurelor. și căti veři aſla che-
mařiř la nuntb. 10. și esirb robiř acei în r̄bșprntiea. adunarb toti căti aſlarb raiiř și buniiř. și se împlu nunta s̄ezndb ei.
f. 51^b 11. și întrb înpăratalb și-i văzu s̄ezndb. văzu / aciea omъ ne-
înbręcatb în vešminle de nuntb. 12. și gr̄bi lui: soaře cum ai
venitb incoace ne-avndb vešminte de nuntb. elb t̄bcu. 13. atunce zise înpăratalb slugilor legaři lui mănilie și pićoarele și-l luati elb delb aruncaři elb în tunéreculb de afarb. aciea va fi plăngere și scrăsnire dinřilor. 14. mulți sănři chemaři și puřini-sh aleši. 15. atunce esirb fariseiř.

(Zac'. 90.) In vrémé acéea sfatb luarb ca s̄bli insale elb cu
cuvânlul. 16. și treméserb cătrb'nsul ucenicii lui cu irodianii
gr̄birb: invăřlorule. ſtimb că dédevbř esti. în calé domnului
adevřrb înveřti. și nu socotri de nemicb. nece amu cauři pre-
fête de oameni. 17. zi amu noao ce ti se pare. cade-se dajde
a se da lu chesarbu au nu. 18. înțelése Is. hillensugul lor.
f. 52^a zise: ce / mb ispüliři fătarnicilor. arbaři-mi florintul dăjdici.
19. ei aduserb lui arginřiř. 20. gr̄bi lor: al cui chipb easte
scrisb. 21. gr̄birb lui: a lu chesarbu. atunce gr̄bi lor: daři lui
chesarbu ce e a lu chesarbu. și lu dumnezeu al domnului

22. și auziră și se mirară. și lăsără el să de se duseră. 23. într'acerea zi.

(Zac'. 91.) In vrémé acéea. apropiără-se cătrănsul sadu-cheii grăindă că nu va fi invieare. și întrebără el. 24. grăbiră: învățătoare. Moysi zise. să ară neștine muri nu va avea fecori să ea fratele lui meară lui. și să invie sămănă fratelui lui. 25. era întru noi șapte frați. și întăru însură-se și muri. și nu avu sămănă ce lăsa meară sa fratelui lui. 26. așa și al doile și alătreile tocmai până la al șaptele. 27. mai apoi de toți muri și meară / 28. întru inviere amu. căruea de acci f. 52^b șapte va fi meară. că toți amu o arură ea. 29. răspunse Is. zise lor: priilești-vă nu știți scriptura nece lăriile domnului. 30. întru viere [sic] amu. nu se vor insura nece se vor mărita. ce ca îngerii domnului în cerurile săntă. 31. de invieră morți-lor. n'ati cetea ce e zisă voao de domnul grăbită. 32. eu săntă domnul lu Avraam și dumnezeul lu Isaac. și dumnezeul lu Iacobă. nu e dumnezeu domnul morților. ce ală vieilor [sic]. 33. și auziră năroadele mirară-se. de învățăturile lui. 34. farisei auziră că rușină saducheii. adunară-se depreună. 35. și întreba unul de însu.

(Zac'. 92.) In vrémé acéea lége-învățătoriul ispitiea el și grăbi: 36. învățătoare care poruncită mai bună easte în lége. 37. Is. zise lui: iubește dumnezeu domnul tău cu toată inima f. 53^a ta și cu totă sufletul tău. și cu totă cugetul tău. 38. acăsta e înțea și mai mare poruncită. 39. adoa cuviința ei. iubeste vecinul tău ca însuți tine. 40. spre acèle doao poruncite ioată lége și prrocii spănzură. 41. adunatele fariseilor întreba ei Is. 42. grăbi: ce se voao pare de hristos. al cui fiu easte. grăbi lui: a lu Dvdă. 43. grăbi lor Is.: cumă amu Dvdă cu dhul domnului chema el și grăbiea. 44. zise domnul domnului mieu. sezi dă derăptă mă. pără voiu pună toți draci tăi perină picoarelor tale. 45. sau amu Dvdă cu dhul domnului el chema cumă ală domnului easte. 46. și nimené nu putu lui răspunde cuvenită. nece culeza cine dein acéea zi să întrebe el de aciea.

(Zac'. 93.) In vrēmē aceea XXIII, 1. atunce Is. grbi cătră
f. 53^b nărodure și ucenicilor lui / grbi: 2. spre scaunul lu Moysi
șezură șezătorii cărtularii și fariseii. 3. toate amu căte vă zică
voao veghēti. veghēti și le faceți. după lucrurile lor nu faceți.
grbescă amu voao și nu facă. 4. legară amu lără greu ce nu
e lesne a-lă purta. și-lă pună spre spatele oamenilor. cu dé-
getele lor nu vor să-lă răbdice. 5. toate lucrurile facă să fie
văzuți de oameni. lărgescă și hranilnițele lor. și se mărescă
suptă poalele vesmintele lor. 6. iubescă înainte a pune de la
cind. și întăru șpădere în gloate. 7. și sărutatele în trăgure. și
a se chemă de oameni învățătoare. 8. e voi nu vă chemareți
învățători. că unul easte ală vostru învățătoriu hs. voi toți
frați vă senteti. 9. și părinte nu vă chemareți voi pre răbăntă.
unul easte amu tatălă vostru ce easte în ceriure. 10. nece vă
f. 54^a chemareți nă/stăvitori. unul easte amu năstăvitorulă vostru
Hs. 11. cela ce e mai mare întru voi să fie voao slugă. 12. cela
ce se va înylă însuși pleca-se-va. și plecații înylă-se-vor.

(Zac'. 94.) 14. Zise domnul cătră ceea ce mérseră cătră elă
Iudei: vai de voi cărtularilor și fariseii fățarnici. că măncăți
casele vaduolor. și cu vină de departe rugăciuni faceți. dereptă
aceea mai mare lua-veți osândă. 13. vai de voi cărtulari și
fariseii fățarnici că închideți înpărățiea ceriului între oameni.
voi amu nu mérgeți. nece cine ară mérge nu lăsați să margă.
15. vai de voi cărtulari și farisei fățarnicilor. că tréceți mară și
uscată să faceți unul credințos. și cândă va fi să faceți elă fiul
înzerului [sic] mai vrătos de cîndă voi. 16. vai de voi purtători
f. 54^b de orbi. / ce grbiți cela ce se va jura besériciei dătoriu easte.
17. nebuni și orbi. ce mai mare easte. aurul sau besereca lu-
minăză aurul. 18. și cela ce se va jura altarului. nemică nu
easte. e cine se jură darurelor ce-să în vrăbul lui. dătoriu easte.
19. nebuni și orbi ce e mai mare. darurele. sau altarul ce
sfințește darurele. 20. cela ce se jură altarului. jură-se lor și
celor ce sănătă în vrăbul lui. 21. e cela ce se jură besericiei.
jură-se ei. și ceea ce lăcuescă întru ea. 22. și se jură ceriului
jură-se scaunului domnului. și șezătorul lui spri insul.

(Zac'. 95.) 23. Zise domnul cătră ceea ce mîrsere cătră el
Iudeii: vai de voi cărtulari și farisei fățarnici că zeciuili
izma și mărariul și cimbrul. și lăsată lêge grê județul și mi-
lostenie și credința / acélê se cade să faceti. și alalte nu lă- f. 55^a
sați. 24. purtători de orbi. strecurăti tîntării. e cymilb înghiști. 25. vai de voi cărtulari și farisei fățarnici. că curșili dein-
n-afară sticlele și blidele. e dein lăuntru săntă pline de răpi-
ciuni și de nedereptate. 26. farisei orbi curșili înainte dein
lăuntrul sticlele și blidele. ca să fie și dein afara lor curată.
27. vai de voi cărtulari și farisei fățarnicilor. că vă semnăti
mormintelor înpistrite. ce dein afară să vădă frumoase. e dein
lăuntru săntă pline de oasele morțiilor. și de toată necurăție.
28. aşa și voi dein afară arălați-vă oamenilor derepti. dein lă-
untru sintei plini de fără și fără-lêge.

(Zac'. 96.) 29. Zise domnul cătră ceea ce mîrsere cătră el
Iudeii: vai de voi cărtulari și farisei fățarnicilor că zidiți mor- f. 55^b
mintele prorocilor. și înfrâmsețați mormintele dereptilor. 30. și
grăbiți. să amă vrută fi fiindă în zilele părinților [sic] noștri.
n' amă vrută fi fiindă lor soți în sâangele prrocilor. 31. dereptă
acerea însi-vă mărturisi că sintei fecori călor ce uciseră
prroci. 32. și voi înpleți măsura părinților voștri. 33. sărpi
fecori năpârciei. cumă să fugiti de județul focul ezerului.
34. dereptă acerea eu voiu tremete cătră voi prroci și pre
mândri cărtulari. și dinși uciseta și răstigni. și dinși uciseta
la gloatele voastre. și-i scoasetă dein cetăți în cetări. 35. încă
va veni spre voi totă sâangele dereptilor vărsată spre rămăntă.
de la sâangele lui Avelă dereptă până la sâangele Zahariei fe-
corul lui Varahiul. elă uciseta în mijlocul besericilor și și f. 56^a
între oltariu. 36. dădevără grăescu voao că voră veni toate
acélê nărodul acesta. 37. Ierslimă. Ierslime cela ce ucise
prroci și cu pietri uciseta tremesii cătră tine. de cîte ori vrăju
să adună fecori tăi. cumu-și adună găina supă arepile ei puii
și nu vrăju. 38. adecă se lasă casele voastre pustii. 39. grăescu
amu voao că nu aveți mine a vedé. de acmu până cândă

veți zice. blsvitb ce vine în numele domnului. XXIV, 1. și ești Is. și se duse în beserecă.

(Zac'. 97.) [In vrêmé acêea] și mîrserb cătră elb ucenicii lui. arătarb lui zidire besereciei [sic]. 2. Is. zise lorb: vede! i acésté toate. dédevărăb grăescă voao. că n'ară sta acicé pătrăb spre pătrăb ce să nu se răsipescă.

(Zac'. 98.) 3. Săzândb Is. în pădură Eleonului. postepirib că-
f. 56^b trăb' nsul ucenicii. unul grăbi: spune noao cândb vor fi acésté. și ce sémne venitului tău și sfrășitulb văcului. 4. răspunse Is. zise lor: reghéti-vă să nu cum-va nestine voi prilăstescă. 5. mulți vor veni în numele mieu grăindb eu sănă Hs. și mulți vor prilăsti. 6. auzi-veți și veți avé războae și de auziré răz-
boaelor vedé-veți. 7. podobescu-se amu toate acésté să fie. ce nu e atunce concenie. 8. scula-se-vor limbi spre limbi. și înpărați spre înpărați. și vor fi foameți. și peiri. și cutremure pre locure. toate acésté începutul boalelor. 9. atunce pridădi-
vor voi în scrăbb. și ucide-vor voi. și veți fi urăti a toate limbile peintru numele mieu. 10. atunce săblăzni-se-vor mulți. și unul la alalallu se vor vinde. și se vor nevedé unul la alaltă.
f. 57^a 11. și mulți prroci minci/noș scula-se-vorb și prilăstii-vor mulți. 12. și dereptb multul fără-legiei și stinge-se-va a mulți.

(Zac'. 99.) 13. Zise domnul ucenicilor lui: răbdatorib pănb în sfrășitb aceea măntuiti-să. 14. și spune-se-va evglia înpărătie prespre toalb lumé. intru mărturie a toate limbilor. și atunce va veni sfrășitul. 15. cândb veți vedé urăcuni și pustiure. ziceré lu Daniil prrocul stăndb în locb sfântb. cela ce cetăste să înțelégb. 16. atunce era intru Iudei. să fugă în codri. 17. și ceea dein locb. să nu ţasă să ea ceva dein casa lui. 18. și ceva dein satb. aşa să nu se întoarcă îndărătb a-și lua veșmintele lui. 19. vai de nedeașerți și infameați în acélé zile. 20. rugăti-vă să nu fie fuga voastră iarna nece sămbyla.
f. 57^b 21. fi-va atunce scrăbb mare. cumb n'au fostb de începutul / lumi-
miei pănb acmă nece ară fi. 22. și să n'ară fi a se scurta acélé n'ară fi amu să se mănluească toate trupurele. dereptb

aleşii scurta-se-vor acéstē. 23. atunce s'ară zice voao cineva adecă cicē Hs. sau colē nu avéreli credință. 24. scula-se-vor amu mincinoși hristoși și mincinoși prroci. și da-vor sémne mare și ciude. ca să prilbstescă să ară putē și aleşii. 25. e acéstē amu zică voao. 26. sau amu ar zice voao adecă în pustie easte nu eşireți. adecă în vistieară. nu avéreli credință.

(Zac'. 100.) 27. Zise domnul ucenicilor lui: fulgerul ce ease de la răsbrilă și se iveste păns la apusă. aşa va fi și întru venitul fiului omenescă. 28. iuo-va amu fi trupul acolo aduna-se-vor vlături. 29. aciea și după scrăbitul zilelor acelor. / soarele va intuneca. și luna nu va da lumina ei. și stălele vor cădă deîn cerlu. 30. și atunci se va ivi semnul fiului omenescă în cerlu. și atunce vor plânge toate rudele pământului. și vor vedé fiul omenescă. viindă în nuori cerului cu silă și cu slavă mulță. 31. și va tremete îngerii lui cu bucine în glasurile mari. și vor aduna aleşii lui de patru vănturi. deîn capetele cerului păns în sfribșitul lor. 32. de smochină învătașii-vă pildă. când amu steblele ei vor fi tinerelice și frunza înfrunzește. să știi că aproape easte de secerată. 33. aşa și voi cândă veți vedé acélē toate să știi că aproape easte lăngă ușă.

(Zac'. 101.) 34. Zise domnul ucenicilor lui: dêdevără grăescă voao. că n'are a tréce ruda acasta. păns acélē toate vor fi. 35. cerul și pământul / va tréce [sic]. e cuvântul mieu nu va tréce. f. 58^a

(Zac'. 102.) 36. Zise domnul ucenicilor lui: de zioa acéea și ćasul acela nimene nu-lă știe. nece îngerii cerului. numai tatălă mieu insuși. 37. cumă amu fi în zilele lui Noe. aşa va fi și venitul fiului omenescă. 38. că era în zilele aintele de polopă măincândă și bândă. însurindu-se și măritându-se. păns în zioa ce intră Noe în corabie. 39. și nu simțea. păns vine apa și luo totă. aşa va fi și venitul fiului omenescă. 40. atunce doi vor fi în sată. unul se va lua e altulu se va lăsa. 41. e doi răsnindă unul se va lăsa e altulu se va lua.

(Zac'. 103.) 42. Zise domnul ucenicilor lui: prevegheti amu. că nu știi în ce ćasă domnul vostru va veni. 43. acéea să

f. 59^a știi / că să ară fi șiind domnul caseei de către care straje furul va veni. prieveghér-ară [sic] amu și n'ară da să-i sape casa lui. 44. dereptă accea și voi fiți gata. că în casă ce nu vă pare fiul omenescă va veni. 45. cine easte amu credințos robă și înțeleptă. ce elu-l puse domnul lui spre toată casa lui. cela ce să dê lor hrana în vrâmea lui. 46. ferice de robul acela ce elă va afla domnul lui cândă va veni aşa făcândă. 47. dédevără grăbescă voao. că spre toată avuțiea lui pune-l va elă. 48. e să ziseră rău robă acela întru inima lui pesti-va domnul mieu a veni. 49. și va începe a-și bate soții lui. a măncă și a bău cu bețită (l.-vită). 50. veni-va domnul robului acelui în zi ce nu-l f. 59^b va fi așteptândă și în casă ce nu-l știe. 51. și-l va năduși / de nuprasă. și cinsté lui cu necredințoși va fi pusă. aciea va fi plângere și scrâșnire dentilor.

(Zac. 104.) XXV, 1. Zise domnul pilda acasta: podobăște-se înpărățiea cerului a zece fete ce-si luară lumânările lor și eșiră în timpinatul ginereului 2. cinci era din cele înțeléple. și cinci nebune. 3. nebunelă își luară lumânările lor și nu luară cu cale unică în vasele lor. 4. cu lumânările [rile] lor. 5. că pesti ginerele. durmitura (sic) toate și adurmără. 6. în miază noapte strigare fu. adecă ginerele vine. eșili în timpinatul lui. 7. atunci se sculară toate fețoarele acélă și-șă înfrâmsetără lumânările lor. 8. nebunele înțeléptelor ziseră: dați noao de f. 60^a unul vostru. că lumânările noastre / său slinsă. 9. răspunseră înțeléptele și grăbiră: doară cum-va nu va sosi noao și voao. duceți-vă mai vîntos unde se vende și vă cumpărați voi. 10. du căndu-se eale să-si cumpere. vine ginerele. și gătitile intrără cu elă în muni. și închise fură porțile. 11. mai apoi vineră și célé-lalte fete grăbiră: doamne, doamne deschide noao. 12. elă răspunse zise: adevară grăbescă voao. nu știu voi. 13. prevegheti amu că nu știi zioa nece casul când fiul omenescă veni-va.

(Zac. 105.) 14. Zise domnul pilda acasta: omă neștine ce se duse de chemă ai lui robi. și déde lor avuțiea lui. 15. umnea

amu dēde cinci galbeni. altuea doi. altuea unul. cine-șă îapro-
tiva sileei lui și se duse aciea. 16. mérse de luo cei cinci
galbeni lucră cu nușii și făcu alți cinci galbeni. 17. asa și
cela cu cei doi / dobândi alți doi. 18. e cela ce priumi unul f. 60^b
duse-se de sărbă în pămăntă. și ascunse argintul domnului lui.
19. după multă vremie. vine domnul robilor acelor. și să se
întrăbe cu nușii de cuvinte. 20. și se aproapea cela ce priumi
cei cinci galbeni grbi: doamne cinci galbeni datu-mi-ei. adecă
alți cinci galbeni dobândită-am cu ei. 21. zice lui domnul
lui: buntă robă dulce și credincios. spre puțină fuseși credincios.
spre multă te voi pune. pasă în bucuriea domnului tău.
22. mérse și cela ce priumi doi galbeni zise: doamne doi gal-
beni dedești-mi și alți doi galbeni dobândii cu ei. 23. zise lui
domnul lui: buntă slugă și dulce credincios. spre puțină fuseș
credincios. spre multă te voi pune. pasă în bucuriea domnului
tău. 24. mérse și cela ce priumi un galbene zise: doamne
stiea-te că rău om / ești. săceri de unde n'ai semănat și aduni f. 61^a
de unde n'ai răspândită. 25. și mă temuș. dușu-mă de ascunșu
galbenul tău în pămăntă. și adecă ai lui. 26. răspunse lui
domnul zise lui: hilienă robă și lenivă stieai-mă că rău sănătă.
săceră de unde n'ambă semănată. și adună de unde n'ambă ră-
spândită. 27. curine-ți-se să dai argintul mieu trăgarilor și să viu
să-mi fiu luată al miu [sic] cu asupră. 28. luăti amu de la el
galbenul. și dați celui ce are zece galbeni. 29. avutul amu da-
i-se-va și i se pré izbândi. e de la neavutul ce i pare că luată
fi-va de la el. 30. și nepotrebnici robă aruncați-lă intru în-
lunereculă de afară. aciea va fi plângere și scrieri denilor.
acăea grăindă glăsi. cine are urechi de auzire să auză.

(Zac'. 106.) 31. Zise domnul: cândă va veni fiulă / omenescă f. 61^b
în slava lui. și toti sănătă îngeri cu nusul. atunce va sădă la
scaunul slaveei lui. 32. și se vor aduna înaintă lui toale
limbile și va alége ei unul de alaltă. ca un păstoriu alége oile
dein capre. 33. și va pune oile déderépta lui. ără caprele
déstinga. 34. atunce zise însprătul celora déderépta lui. veniți

*blagoslovijii de părintele meu de moșteniți ce e gâtă voao
înpărțilea de în tocmela lumiei. 35. flămânzii și tu adăpată.
struină era și mă dusetă. 36. dezbrăcată era și tu socolită. în
temniță era și venită cătră mine. 37. atunce vor răspunde lui
dereptii de vor grăbi: doamne, cândă tămă văzută flămândă și
tămă săturată sau setos și tămă adăpată. 38. cândă tămă vă-
zută struină / și tămă dusă sau dezbrăcată și tămă înbrăcată.
39. cându-te văzută lăngedă sau în temniță și venită cătră
tine. 40. răsunse înpăratul zicândă lor: adevară grăbescă voao.
că făcută unul aceștă frați ai miei mai mici. mie făcută.
41. aiunce va zice și celora deșteanga lui: duceți-vă de la mine
blăstemaților în focul văcilor. ce e gâtă dracului și ingerilor
lui. 42. înflămânzii și nu-mă dădeți măncare. însetoșai și nu
mă adăpată. 43. struină era și nu mă dusetă. golă era și nu
înbracată [sic] mine. lăngedă era și în temniță și nu socolită
mine. 44. atunce vor răspunde lui. și aceea grăbindă: doamne.
cândă tămă văzută flămândă sau selos. sau struină. sau golă. sau
bolnavă. sau în temniță și n'ambă slujită tie. 45. atunce va ră-
spunde lor grăbindă: / adevară grăbescă voao. că nu făceti unuea
de acestă mitutei nece mie făceti. 46. și vor merge accea in
munca văcilor. e dereptii in viața de văcă. XXVI, 1. și fu
deca sfârși Is. cuvintele aceștă zise ucenicilor lui.*

(Zac'. 107.) Zise domnul ucenicilor lui: 2. știi că după
adooa zi paștile vor fi. și fiul omenescă pridădită va fi spre
răstignire. 3. atunce se adunară întă preoții și cărtularii și
bătrâni omeniști. în curte întăbul preotă cela chema Caiafa.
4. și sfâtuiră-să Is. să-lă prilestescă și să-lă prință și să-lă ucigă.
5. grăbiră ce nu in praznică. să fie voroavă întru oameni.

(Zac'. 108.) 6. In vrêmă accea Is. fu in Vitanie. în casa lui
Simon stricatul. 7. aproape-se cătră țănsulă mueară. în stăcă
f. 63^a / miră avândă de multă preță și-l vărsă în capul lui șăzăndă.
8. văzură ucenicul lui. și nu ogodiră. ce grăbiră: dereptă ce fu
acasta pagubă. 9. pute amu acesta miră văndută să fie dereptă
multă [sic] și să se dă mișeilor. 10. înțelése Is. zise lor: ce

irudă dată mueriei. lucru bună făce dereptă mine. 11. purură
 amu mișeii cu voi aveți. e mine nu veți ave purură. 12. varsă
 mirul acesta spre trupul mieu. spre groapa me face. 13. ade-
 vără grăescă voao. unde se va fi mărturisindă evglie acasta
 prespre toată lumă. zice-se-va și ce făce acasta întru pomēna
 ei. 14. atunce se duse unul de acei doi-sprăzecă ce se chema
 Iuda dein Scariotă. cătră intăbul preoților. 15. zise: ce-mă
 veți da. și eu voao voiu vinde el. ei puseră lui trei zeci
 de arginti. 16. și de aciea socotiea. po/doabă vrême să el f. 63^b
 vânză. 17. intăea zi de amiazăzi. mărsere ucenicii cătră Is.
 grăbiră lui: unde veri să găsimă ţie să mănci paștile. 18. el
 zise: duceți-vă în cetate cătră țară cine și ziceți lui: învăță-
 torul grăeașle. vrêmea mă aproape easte. la tine voiu face
 paștile cu ucenicii miei. 19. și făceră ucenicii ca zise lor Is.
 și găsiră paștile. 20. séră fu. șezu cu amândoi-sprăzecă ucenici.
 21. și măincândă zise lor: adevără grăescă voao. că unul de
 voi văndutu-m'au. 22. și se scrierbă soarte. începură a grăbi
 lui cine-șă cu alături. doară eu sănătă doamne. 23. el răspunse
 zise lor: cela ce intinge măna cu mine în solniță. acela mă
 vându. 24. fiul omenescă mărgăre ca easte scrisă de el. vai de
 omul acela ce fiul omenescă vându. mai bine ară fi lui să nu
 fie născută. / omul acelă. 25. răspunse Iuda cela ce-lă răndu- f. 64^a
 se el zise: doară eu sănătă învățătoare. grăbi lui: tu zici. 26. mă-
 incândă ei luo Is. păine și o blagoșlovi și o frămse și dăde
 ucenicilor lui. și zise: luă și măncă. acesta easte trupul mieu.
 27. și luo păharul și bine ură dăde lor și lă grăbi: băti dein-
 tr'ensul loti. 28. că acesta easte săngele mieu lége noao ce se
 dereptă mulți varsă întru lăsăciunile păcatelor. 29. grăesc
 amu voao că n'amus a bă de acestă rodă de viță. pănă în zioa
 acăea cândă voiu bă cu voi nou întru părătiea tatălui mieu.
 30. și căntără și esiră în codrul Galileului. 31. atunce cu-
 vântă lor Is.: toți vă veți săblăzni de mine în noapte acasta.
 scrisă amu easte vătăma-se-va păstorul și se va desprăti turma
 oilor. 32. e după învieare mă. astepta-vă-voiu în Galilei. 33. ră-

- f. 64^b spunse Pătru zise / lui: să séră loți săblăzni de tine. eu nece dinioară nu mă voiu săblezni de tine. 34. zise lui Is.: déde-
cără grăescu ſie. că în a acăsta noapte ainte păns căntătorul
nu va fi căntat. de trei ori te veri lepăda de mine. 35. grăi
lui Pătru: să mi séră tăinpla cu tine a muri. nu mă voiu
lepăda de tine. aşa și loți ucenicii ziseră. 36. atunce vine cu
nusii Is. în oraș ce se chema Ghelhsimanie. și grăi ucenicilor:
ſedeți aciea păns mă voiu duce să mă rogă colé. 37. și luo
Pătru și amăndoi fețorii lu Zevedeiu. începu a scribi și a
tănji. 38. atunce grăi lor Is.: oscrăbită easte sufletul mieu
păns la moartie. așteptați aică și prevegheti cu mine. 39. și
trecu puținelă și căzu spre față lui ruga-se și grăiea: tatălă
mieu. să easte putere să-mi trăcesc păharul acesta de la mine.
- f. 65^a însă nu ca eu voiu. ce ca veri tu. / 40. și vine cătră ucenicii
și astă ei adurmiți. și grăi lu Pătru: aşa e. nu poți uîn căsă
priveghe cu mine. 41. prievegheti și vă rugați să nu mérgeți
în napaste. că duhulu e trézvă e trupulu e slabă. 42. ără
adooara mérse de se ruga grăindă: tatălă mieu să nu poală
acestă păhară trăce de la mine să nul bêu. fie voea ta. 43. și
vine ără astă elă ei adormiți. era lă lor ochii îngreoeați.
44. și lăsă ei de se duse ără ruga-se a treea oară acela cu-
rândă zise. 45. atunce vine cătră ucenicii lui și grăi lor: dur-
miți alți și răposați. adecă apropie-se căsul. și fiul omenescă
văndu-se în mănilo oamenilor păcăloși. 46. sculați de înblătă
- f. 65^b adecă se aprobiea cela ce mă văndu. 47. încă elă / grăindă.
adecă Iuda unul de cei doi-sprăzecă vine. și cu nusul gloale
multe cu arme și cu pari de la mai marii preoți. și bătrâni
omenescă. 48. cela ce văndu elă déde lor semnă zise: cela ce
roiu săruta. acela easte de prindeți elă. 49. și aciea trecu cătră
Is. zise lui: bucură-te învățătoare. și-lă sărută elă. 50. Is. zise
lui: soale spre acăea ai venită. atunce postănpiră. și pusere
mănilo pre Is. și prinseră elă. 51. și adecă unul de aceste ce
fusese cu Is. tinse măna. și scoase cuțitul lui. și lovi robul în-
țăul prespre preoți. și tăe lui urechea. 52. atunce grăi lui Is.:

întoarce cușitul tău în locul lui. că toți amu ce luară cușitele. de cușite periră. 53. au pare-ți că nu pocă ruga acmu latără mieu. și înainte să-mi pue mai multă de doao-spră-zéce legheone de îngeri. 54. cumă amu / să se izbendescă scriptura. că așa f. 66^a se cade să fie. 55. în acela ćasă zise Is. gloatelor: ca la uin lăhariu ați eșită. în toate zilele pre lăngă voi șidé [sic] în beserecă învăță și nu prinsetă mine. 56. acéstă toale fură. să se izbendescă scripturile prrocilor. atunce ucenicii toți lăsară elă fugiră.

(Zac'. 109.) 57. In vrémē acéea voinicu prinseră Is. și-lă duseră cătră Caiafa întăril preoților. țuo cărtularii și bătrăni adunari-se. 58. e Pătru mergé după'nsă pre deparie răpă la curte vlădicăei. și întră în lăuntru ședē cu slugile să vază sfrăsătul lui. 59. întăril preoților vlădicu și bătrăni cu nusă. și zborul totă căuta minciuni să mărturisescă pre Is. ca să-lă f. 66^b ucigă elă. și mulți minciinoși mărturie mărsere. 60. și nu aflare. apoi vineră doi minciinoși mărturie. 61. și ziseră: acesta zică. pocă sparge besereca lu dumnezeu. și în trei zile să-o zidescă ea. 62. și se sculă întăril preotă. zise lui: nemică nu răspunzi. ce acestă pri [sic] tine mărturisescă. 63. e Is. tăcă. și răspunse întăril preotă zise lui: juru-le cu dumnezeu viu. să zici noao. să ești tu Hs. fiul domnului. 64. grăbi lui Is.: tu zici. însă grăescă voao. de acmu veți vedé fiul omenescă șăzăndă déderépta silelor. și viindă în nuori cerului. 65. atunce întăril preoților runpă veșminte le lui. grăbi că hulă·grăbeaste. ce încă trebuimă mărturi. adecă acmu auzită hulele lui. 66. ce se voao pare / ei răspunseră și ziseră: vinovață easte f. 67^a morției. 67. atunce scuipiră față lui. și grăbi lui făcă. unii pre buci-lă loviea. 68. grăbea: spune noao Hs. cine easte cela ce te lovi. 69. Pătru șadă afară în curte și postără cătră'nsul o roabă grăbi: și tu erai cu Is. galileanulă. 70. elu se lepădă de între oameni grăbi: nu știi ce grăbește. 71. și se duse elă călără usă văzu elă altă. și grăbi lui: aciea era și acesta cu Is. nazaraninul. 72. și țară se lepădă cu blăsteme că nu știe acelă om. 73. după acéea prespre neșchiță mărsere stăndă și ziseră

lu Pătrău: aderără și tu d'insii esti. si amu besédele tale aeave te facă. 74. atunce începu a se jura și a se blăstema că nu știe acelă omă. și aciea căntătorul glăssi. 75. și pomeni Pătrău
f. 67^b *grațul lui Is. zisē/se lui. că ainte păns căntătorul nu va fi căntată. de trei ori te veri lepăda de mine. și se duse afară. și se plânse cu amară.* XXVII, 1. demnē! fu.

(Zac'. 110.) *In vrêmé acéea sfată făcüră toți mai marii preoți și bătrăni omenești pre Is. ca să-lă ucigă elă. 2. și legară elă. duseră-lă și-lă déderă elă lu Pilată dein Pontă și ghemonă.*

(Zac'. 111.) *In vrêmé acéea. 3. văzu Iuda că văndu elă că osândită fu. căi-se și întoarse trei-zeci de arginți. 4. grăbi: greșii de răndui sănge nevinovată. ei ziseră: ce easte noao. tu caută. 5. și aruncă arginții în beserică. duse-se și mérse de se spănzură. 6. e mai marii preoți luară arginții. ziseră:*
f. 68^a *nu se dostează să-i bădătă / ei în visicări că easte prete de sănge. 7. sfată făcüră. să cumpere lor uîn sată de lută de îngrăduire străinilor. 8. dereptă acéea chêmeșe satul acela. sată de sănge răpă în césté zile. 9. atunce se izbăndi ziceré Ieremiei prroucul grăbindă: și luară trei-zeci de arginți prete preluuită ce preluise dein fi lu Izrailă. 10. și-i déderă pre uîn sată de olari cum au spusă mie domnul. 11. e Is. sta naintă lu ghemonă. și întrebă elă ghemonă și grăbi: tu ești împăratul Iudeilor. Is. zise lui: tu grăbești. 12. și căndă pre elă grăbiea mai marii preoți și bătrăni. nemică nu răspundă. 13. atunce grăbi lui Pilată: nu auzi căți pre line mărturisescă. 14. și nu răspundă elă nece uîn cuvăntă. că se miră și ghemonă foarte.*
f. 68^b *15. la toate praznicele. obicai avé și ghemonă să / lase unul nărodului legală carele vor vré. 16. avé atunce legală nărociul de-lă chena Varava. 17. adunatul lor zise lor Pilată: carele veți să lasă voao Varava. sau Is. ce se grăbeaște Hs. 18. știe amu că dereptă zavistiea dedeșe elă. 19. șezu elă la judecată. tremese căir'nsul muearé lui grăbi: nemică tic și dereptul acesta. multă amu chinuui astăzi în somnă dereptă elă. 20. e mai marii preoți și bătrăni. invitără gloatele de să cără*

Varavva. e Is. să-lă piarză. 21. răspunse și ghemon zise lor: carele veți vră deîn cești doi să lasă voao. ei ziseră: Varavva. 22. grăbi lor Pilată: ce amu veți să faceți lu Is. ce se grăbeaște Hs. grăbiră lui toti: răstigniș să fie. 23. și ghemonă zise: cui amu făcu rău. ei căsca striga grăbiea: răstigniș să fie. 24. văzu Pilată că nemica nu tăcură. ce mai vrătos / voroavă fu. luo f. 69^a apă spală-șă mănilă naintă nărodului grăbi: nu sănă vinovații de săngele dăreptului acesta. voi căutați. 25. și răspunseră toti oamenii ziseră: săngele lui pre noi și pre fecorii noștri. 26. atunci lăsa lor Varavva. e Is. fu dată să fie răstigniș.

(Zac'. 112.) *27. In vrémé acéea voiniicii ai lu ghemonă luară Is. la judecată. adunară-se pri însul loți mulți voiniici. 28. și dezbrăcară elb înbrăcară-șă cu vășmăntă roșiu. 29. și înpletiră cunună de spini. puseră în capul lui și trestie în derépta lui. și se încrina în genunchi naintă lui. bătă-șă jocă de elb grăbiea: bucură-te împăratul Iudeilor. 30. și scuipiea pre elb. luară trestie și-l ucide pre capul lui. 31. și cându-șă bături joc / de f. 69^b elb. dezbrăcară de pre elb mohorăta. și înbrăcară elb în vesmintele lui. și duseră elb la răstignire. 32. eșiră afără u [sic] omă chyrineiscă numele-i Simonă. și aceluea [dăderă] după țarsul să poarte crucă lui.*

(Zac'. 113.) *33. În vrémé acéea. mérseră la locă chema-sc Golgota. ce easte de se grăbeaște locul iăstului. 34. déderă lui să bă oțelă cu feare mestecată și gustă și nu vră să-lă bă. 35. răstigniră elb. înpărțiră vesmintele lui aruncără sorți. 36. și sedă de păziea ei aciea. 37. și puseră desupra capului vina lui scrișă: acesta easte împăratul Iudeilor. 38. atunci răstigniră cu nusul doi tlăhari. unul déderăptă altă dăslență. 39. e unul mergé huliea elb clătina ca/petele lor. 40. și grăbiea: f. 70^a spărgeai besereca și a treiea zi o zidieai. măntueaște-te însuți. de este [sic] fiul lu dumnezeu. deștinge deîn cruce. 41. așijdere și a mai marii și bătrăni și fariseii grăbiră: 42. altă măntu-easte. elu-și nu se poate măntui. de este [sic] împărat Izrailelor. să destinge acmu deîn cruce și rămbă crede întru elb. 43. upo-*

viea pre dumnezeu. de să măntuească elă acum de va vré lui.
 zicē amu că a lu dumnezeu sănă fi [sic]. 44. acieasi și llăharuň
 răstăgnilă cu nusul. înpută lui. 45. dein șase ćasure. unlu(nē)-
 rēcă fu prespre totă pămăntulă pînă la ală noaole ćasă. 46. de
 ală noaole ćas. strigă Is. cu glassă mare grăbi: ili. ili. lima sava-
 thani. ce easte: dumnezeul mieu. intru ce mă lăsăse. 47. e unii
 f. 70^b de aciea ce sta auziră. grăbiră. că Ilie strigă acesta. 48. și aciea
 curse unul deintr' țără. și / luo burătele. înplu-l de oțelă. și-lă
 infipse la trestie. adară-lă. 49. de aciea grăbi: lasă să vedem de
 va vîeni [sic] Ilie să măntuescă elă. 50. e Is. țară strigă cu glassă
 mare. lasă sufletul. 51. și țară podoaba besereciei sparse-se în
 doao de margină de susă păńă josă și pămăntulu se cutremure
 și pietrile despica-se. 52. și mormintele deschiseră-se și multe
 trupure moarte ale sfântilor sculară-se. 53. și ești ei dein mor-
 mintie. după invieră lui. intra în sfânta cetate. și se iviră a
 mulți. 54. e vătahul și ceea era cu nusul păziea pre Is. vă-
 sură cutremurul și ce fu. temură-se foarte grăbiră: adevără filul
 f. 71^a lui dumnezeu era acesta. 55. era aciea și mueri multe de
 căuta de departe. ce mărsese după Is. dein Galilei slujea lui.
 56. într' ținsele era Maria Magdalina. și Maria lu Iacovă. și a
 lu Iosie mămă. și muma fiului lu Zevedei. 57. după acerea fu.
 vine omă bogată dein Arimalei numele Iosifă. ce și acela învo-
 țase-se la Is. 58. acesta apropie-se cătră Pilată. cerșu trupul
 lu Is. 59. atunce Pilată zise: dați-i trupul. și luo trupul Iosifă.
 învăli-lă cu pără curață. 60. și puse elă întru o noao a lui
 groapă ce era tăeată în piatră. și răsturnă piatră mare spre
 ușa groapei. duse-se. 61. era aciea Maria Magdalina. și altă.
 Marie sedé lăngă mormintă.

(Zac. 114.) 62. Intru demănăla la zioa ce easte după vineri.
 adunară-se mai marii preoți și fariseii cătră Pilată. 63. grăbiră:
 f. 71^b doamne pomeni-amă că înșybitorul acesta zicē încă a/cesta
 viu. după a treea zi scula-se-va. 64. zi amu să întreșcă mor-
 mintulă păńă a treea zi. doară cum-va să vie ucenicii lui noaptă
 să sură elă. și să zică oamenilor sculatu-său dein morte. și va

fă apoi înșelăciune mai amară de întîi. 65. zise lor Pilat: aveți peccati. duceți-vă de întăriri cumbă și. 66. ei se duseră. întăriri mormântul. semnară piatra cu pecețile.

(Zac'. 115.) XXVIII, 1. *Intru sâra de sămbătă lumina una de sămbete. vine Maria Magdalina. și altă Maria să văză mormântul. 2. și țată cutremură fu mare. îngerul amu alături domnului destins de în ceriu. apropiere răsturnă piatra de spre ușa mormântului. și sedă spr'insa. 3. era fața lui ca fulgerul. și veșmintele lui albe că zîrpara. 4. de frica lui. cutremurără-se păzitorii / și fură ca morții. 5. răspunse în f. 72^a gerul zise muerilor: nu vă temeli voi. știu amu că Is. răstignitul căutați. 6. nu easte cică. sculatu-său amu cum au zisă. veniți de vedeți locul undeu zăcută domnul. 7. și curând păsați spuneți ucenicilor lui. că său sculată de în moarie. și țată vă așteptă în Galilei. acolo elă reți vedé. acasta zică voao. 8. și esiră curând de la mormântă cu frică și cu bucurie mare. cursără să spue ucenicilor lui. 9. și țată Is. limpină eale grăbi: bucurătă-vă. eale se apropiară. cuceriea-se la pîcoarele lui și se încină lui. 10. atunce grăbi lor Is.: nu vă temeli duceți-vă spuneți fraților miei. să se ducă în Galilei și acolo mă vor vedé. 11. ducându-se eale. țată unii de la peceți merseră în cetate. / spuseră mai marilor preoți toale cenu f. 72^b fostă. 12. și se adunară cu bătrâni. sfată făcure. arginți deștiui dăderă voinicilor. 13. grăbiră: ziceți. că ucenicii lui noapte veniră. furără elă. noi amu adurmită. 14. și să ară și auzită acasta și la ghemonă. noi vămbă tocmai elă. și voi sărbă de grije vămbă face. 15. ei luară arginții. săcură cumă sură învălăti. și se aude cuvântul acesta intru Iudei până în ceste zile.*

(Zac'. 116.) 16. *In vrâmă accea. un-sprăzăce ucenici duseră se în Galilei în codrul ce zise-se lor Is. 17. și văzură elă încinări se lui. e aceștă părăle-se. 18. și se apropie Is. zise lor: dăde-mi-se toată putere la ceri și la pământă. 19. păsați învălăti toate limbile. botezați ei în numele părintelui și ală-*

fișului / și ală sfințului dñe. 20. învățați ei păzii toate călărezi voao și țată cu cu voi săntă în toate zilele. până în sfîrșitul vîcului. Amin¹.

Año, Anio.

C'è da qualche tempo una curiosa tendenza a limitare o riconoscere le forme nominativali che molto legittimamente si sono affermate, o stimate probabili, nel rifar la storia della declinazione neolatina in generale e dell'italiana in ispecie. Gioverà perciò non trascurare alcun nuovo documento che attesti in favore del caso retto.

Per l'Anio o Anien dei Latini, oggi si suol dire e scrivere *Teverone*. Anche si scrive *Aniéne*², che è però forma dotta; la popolare sarebbe *Añene*. Ma la guida indigena, che or son pochi anni m'accompagnava per le adjacenze di Tivoli e qualche sprazzo d'erudizione l'aveva, sì da sapere per esempio che « dell'Aniene è parlato in Orazio », scivolava ripetutamente a dir *l'Año*; e vergognandosi di aver proferito questa voce plebea, con tutta prontezza rimetteva *l'Aniéne* signorile al posto del povero *Año*. Nel vernacolo dunque (non sarà, del resto, superfluo che la cosa sia viemeglio accertata) si conserverebbe il nominativo *Anio*. Dov'è opportuno ricordare, che il tipo schiettamente latino *Anio*-*Anionem* era appunto preferito dagli scrittori per il caso retto, come il tipo sabino *Anien* *Anienem* era per l'obliquo.

E poichè il finimento in *-ño* mi ci porta, confesserò in quest'occasione di creder sempre anch'io a *preña* = *praegnans* (v. Diez nel less., Cornu nel grundr. di Gröb. I 775; e cfr. *Mama Mamante*, Bianchi Arch. X 347-8). Le riduzioni seriori, che parrebbero condurci a **praegnis* e **praegna*, parleranno piuttosto in favore di *preña* = *praegnans* che non contro. Ma il discorso non può qui essere continuato.

G. I. A.

¹ Una serie di annotazioni lessicali si legge in fondo a questo stesso volume ² O similmente alla latina: *Anio*.